

รายงานประจำปี

๒๕๕๕

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

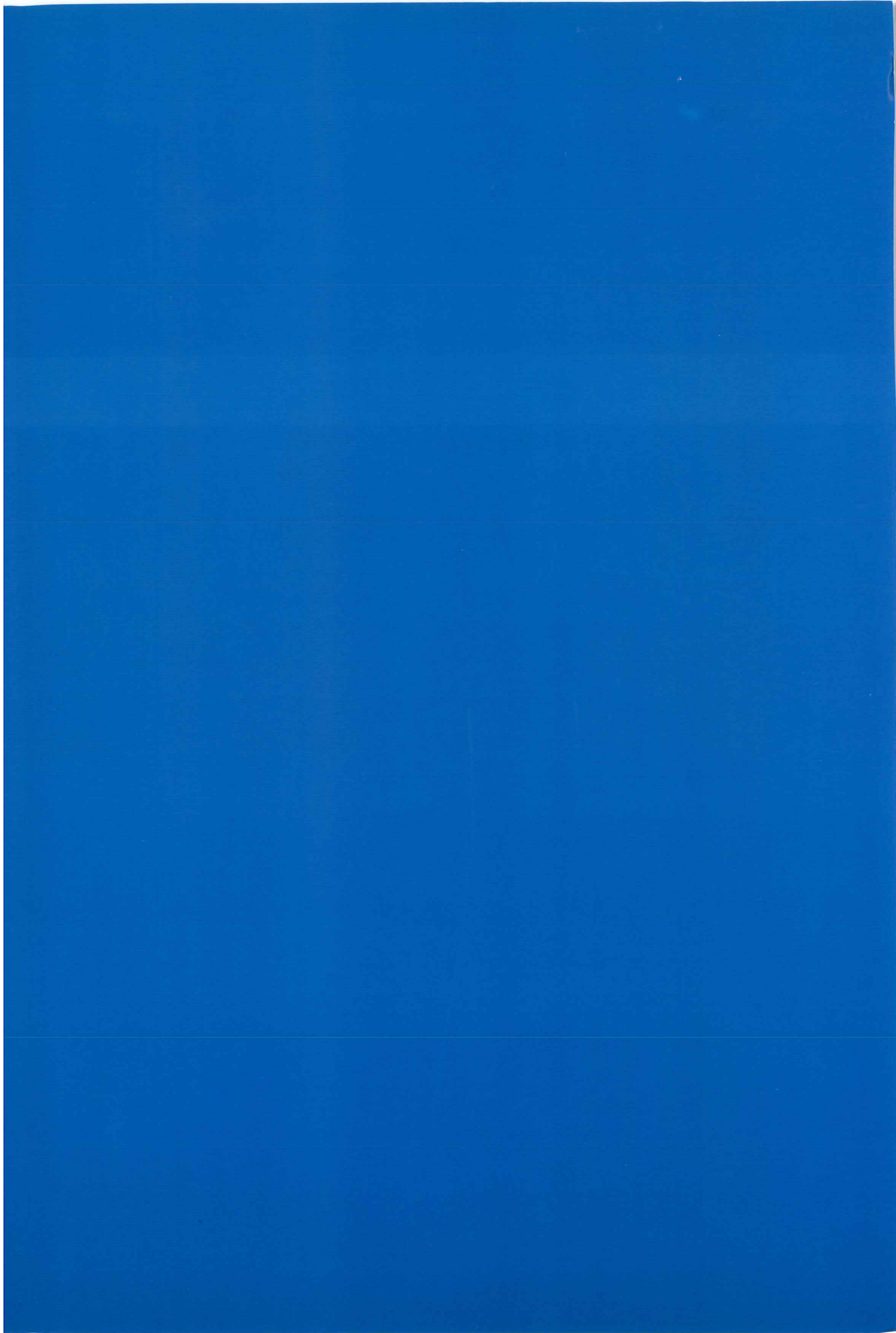

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทอดพระเนตรการทำ
เหมืองแร่ดีบุก ณ เหมืองเจ้าฟ้า จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

การเสด็จพระราชดำเนินในครั้งนี้เป็น
การพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งเลียบบึง
ตะวันตกของประเทศไทย ตั้งแต่ระนองถึงภูเก็ต ทำให้
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงเห็นภูมิประเทศ
อันเป็นแหล่งกำเนิดแร่ดีบุก ทั้งภูเขาและลานแร่
พระองค์ทรงเข้าพระทัยได้ดีถึงความยากลำบาก และ
วิริยะอุตสาหะของผู้ทำเหมือง ไม่ว่าบริษัทใหญ่ของ
เศรษฐกิจ หรือชาวบ้านที่ร่อนแร่ในท้องห้วย หรือทำयर
ผู้หาเข้ากินค่า ที่เหมืองเจ้าฟ้าของหลวงอนุภาณุเกศการ

เจ้าของเหมืองได้จัดการปราบเนินดินด้านหนึ่งของหุบเสด็จ
กระทุ้ง สร้างศาลาที่ประทับชั่วคราวบนเนินนั้น สำหรับเป็นที่
ประทับทอดพระเนตรชมการฉุดดินในชุมเหมืองด้วยแรงน้ำ
ทรงเห็นทรายและแร่ไหลไปตามร่องน้ำจนถูกสูบขึ้นไป
บนรางล้างแร่ หลวงอนุภาณุฯ เจ้าของเหมืองเฝ้ากราบ
บังคมทูลถึงกิจการโดยใกล้ชิด ทำให้บรรดาพระราชารักษ์
ที่รายล้อมอยู่ต่างๆ ชื่นชมโฉมหน้าในพระราชจริยาวัตร
ได้เห็นว่าพระเจ้าแผ่นดินทรงซักถาม
ข้าแผ่นดินตลอดเวลา

- สารจากอธิบดี	๔
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลขององค์กร	๗
- ทำเนียบผู้บริหาร	๘
- ประวัติความเป็นมา	๑๖
- สัญลักษณ์ขององค์กร	๑๗
- วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์	๑๘
- โครงสร้างและพระราชบัญญัติ	๑๙
- หน่วยงานในส่วนภูมิภาค	๒๐
- อัตรากำลัง	๒๐
- สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ	๒๒
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางการเงิน	๒๔
- งบประมาณรายจ่าย	๒๕
ส่วนที่ ๓ ผลการปฏิบัติราชการ	๒๘
- แผนที่ยุทธศาสตร์	๒๙
- ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ	๓๐
ส่วนที่ ๔ ผลการดำเนินงาน ที่สำคัญ	๓๕
- ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่	๓๖
- ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน	๖๖
- ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม	๗๖
- การพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ	๘๓
ส่วนที่ ๕ ภาพกิจกรรมในรอบปี	๘๙

สารอธิบดี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ถือเป็นองค์กรหลักของประเทศในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ภาคอุตสาหกรรมของไทย ”

นายเสน่ห์ นิยมไทย

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการย่างก้าวเข้าสู่ปีที่ ๑๐ แห่งการสถาปนา กพร. ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมา ได้มุ่งเน้นให้การประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ก้าวไปสู่การเป็นเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) รวมทั้งสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ประกอบการในแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในอนาคต ได้แก่ การพัฒนาแหล่งหินน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งพลังงาน และวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมของประเทศ การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตซิลิกอนความบริสุทธิ์สูงจากแร่ควอตซ์ เพื่อการผลิตพลังงานไฟฟ้าแสงอาทิตย์ และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อการพัฒนาของเสีย หรือวัสดุเหลือใช้ และกากของเสีย รวมถึงผลพลอยได้ (By-products) จากกระบวนการผลิตกลับมาใช้ประโยชน์เป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนวัตถุดิบด้านแร่ โลหะ และพลังงานทดแทนที่สำคัญของประเทศ โดยอาศัยจุดแข็งของ กพร. ที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีแร่ และโลหการ ซึ่งเป็นรากฐานของเทคโนโลยีรีไซเคิล พร้อมทั้งได้มีการริเริ่มดำเนินโครงการ ASEAN Mineral Alliances หรือ AMA เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) โดยการแสวงหาความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ในด้านการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่ร่วมกัน โดยมุ่งหวังผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจอุตสาหกรรมแร่ ของอาเซียนในอนาคต

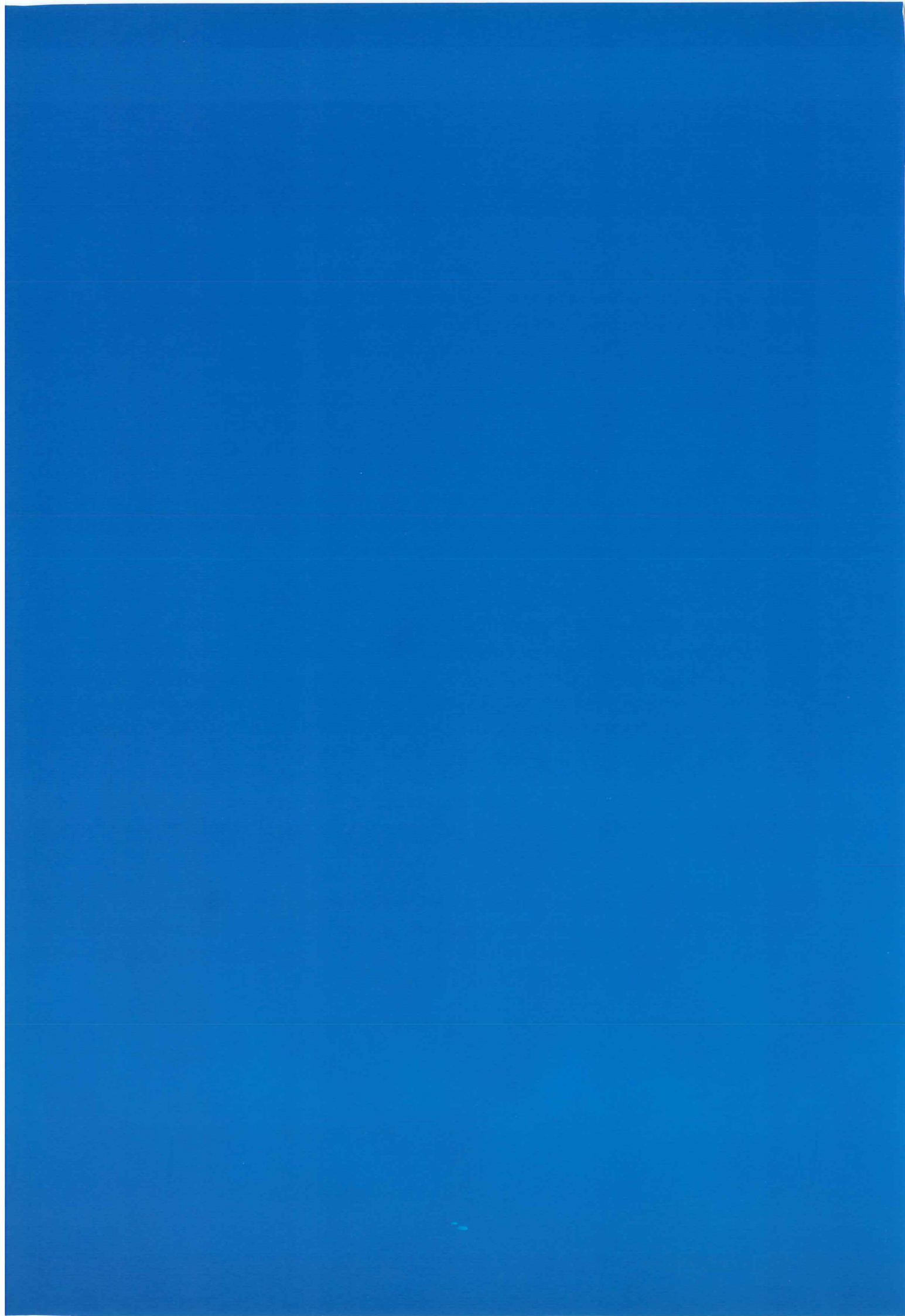
สำหรับการพัฒนางานด้านระบบโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม กพร. มุ่งเน้นการดำเนินงานด้านการยกระดับความสามารถในการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ภาคอุตสาหกรรมของไทยตามนโยบายของรัฐบาล และกระทรวงอุตสาหกรรมโดยดำเนินการตามแผนแม่บทการพัฒนาโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และ กพร. ได้ดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้มีความพร้อมที่จะรองรับกับสภาวะการณดังกล่าวรวมทั้งปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ กพร. ได้เป็นเจ้าภาพหลักดำเนินโครงการ “อุตสาหกรรมรวมใจภักดี ปลุกต้นไม้ฟื้นผืนดิน” เพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาครบ ๕ รอบ โดยได้รับความร่วมมือร่วมใจจากทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทุกภาคส่วนดำเนินการปลุกต้นไม้ ๕ ล้านต้น ในพื้นที่สถานประกอบการและพื้นที่เสื่อมโทรม แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมมอบหมาย

ในโอกาสนี้ ผมขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ กพร. ทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจ ท่วมเทปฏิบัติหน้าที่เพื่อ กพร. ด้วยความตั้งใจอย่างเต็มกำลังความสามารถมาโดยตลอด และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลประทานพรให้ทุกท่านประสบความสำเร็จ - ความเจริญ - มีสุขภาพพลามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ ให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนสืบไป

(นายเสน่ห์ นิยมไทย)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลขององค์กร

ทำเนียบผู้บริหาร

ประวัติความเป็นมา

สัญลักษณ์ขององค์กร

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์

โครงสร้างและพระราชบัญญัติ

อัตรากำลัง

หน่วยงานในส่วนภูมิภาค

สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ผู้บริหาร Organization

นายเสน่ห์ นิยมไทย

อธิบดี
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายปณิธาน จินดาภู

รองอธิบดี
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายรัชช์ ผลความดี

รองอธิบดี
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายไชยา เจริญวงศ์

วิศวกรเหมืองแร่เชี่ยวชาญ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นางสาวนภาพร อรุณเกียรติกิจ

วิศวกรโลหการเชี่ยวชาญ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นางธัญพร ลาภานันต์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายชาติ หงส์เทียมจันทร์

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหาร Organization

ว่าง

ผู้อำนวยการ
สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน

นายสุระ เพชรพิรุณ

ผู้อำนวยการ
สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน

นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์

ผู้อำนวยการ
สำนักโลจิสติกส์

นายสมบูรณ์ ยินดียั่งยืน

ผู้อำนวยการ
สำนักวิศวกรรมและพื้นฟูพื้นที่

นายสัจจารุ นาคเนียม

ผู้อำนวยการ
สำนักกฎหมาย

นางชยมัย ชาลี

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารกลาง

นายมานุส มณีบุษย์

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและพัฒนา

นายวิษณุ ทับเที่ยง

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารยุทธศาสตร์

ผู้บริหาร Organization

นายสกล อนันต์วณิชยชา

ผู้อำนวยการ
สำนักพิจารณาสิทธิ

นายนิรันดร์ ยิ่งมทิศรานนท์

ผู้อำนวยการ
สำนักกำกับการประกอบการ
และจัดเก็บรายได้

นางสาวสัตตาวัลย์ คงเอี่ยมตระกูล

ผู้อำนวยการ
สำนักตรวจสอบภายใน

นายณรงค์ ยืนยงทัตถกรณ์

ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารงานการมีส่วนร่วม

นางดวงตา โล่เจริญรัตน์

ผู้อำนวยการ
สำนักพัฒนาระบบบริหาร

นายสมยศ ศรีดารา

ผู้อำนวยการ
สำนักตรวจและประสานราชการ

นายธรรมศักดิ์ พงษ์ประเสริฐ

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต ๑ สงขลา

นายจารุกิตติ เกษแก้ว

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต ๒ อุตรธานี

ผู้บริหาร Organization

นายไพรตัน เตชะวิวัฒนาการ

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต ๓ เชียงใหม่

นายศุภชัย พงษ์ศิริวรรณ

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต ๔ ภูเก็ต

นายชัยทัต สมิตินนท์

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต ๕ พิษณุโลก

นายสกล จุลาภา

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต ๖ นครราชสีมา

นายสมศักดิ์ ทวกลสิน

ผู้อำนวยการ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต ๗ ราชบุรี

ก.พ.ร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ขอมอบประกาศเกียรติคุณฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ได้รับการรับรอง

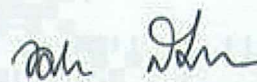
การผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน
(*Certified FL*)

ให้ไว้ ณ วันที่ 18 มิถุนายน 2555

ขอให้รักษาและพัฒนาระบบคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
เพื่อยกระดับคุณภาพการทำงานไปสู่มาตรฐานสากลและความยั่งยืนสืบไป

(นายชัยณรงค์ อินทรมิทธิพยนต์)
ประธาน อ.ก.พ.ร. เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ
การบริหารจัดการภาครัฐ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)
เลขาธิการ ก.พ.ร.

ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่มาตั้งแต่อดีตกาล และคงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมาทุกยุคสมัย การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ในสมัยกรุงสุโขทัยมีการขุดแร่อย่างเสรี แต่เนื่องจากความต้องการใช้ที่มากขึ้น ประกอบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของแร่ที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทำให้ต้องมีการจัดการควบคุมการทำเหมืองแร่ให้รัดกุมมากขึ้น ในสมัยกรุงศรีอยุธยา กรมนาเป็นผู้ดูแลการทำเหมืองแร่และมีการเก็บภาษีอากรแร่เป็นครั้งแรกในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ผู้ปกครองมณฑลหรือจังหวัด มีอำนาจอนุญาตการขุดแร่ แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดเขตเหมืองแร่ การขออนุญาตทำเหมือง และการเก็บภาษี ซึ่งยังขาดประสิทธิภาพ และไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ จึงทรงมีพระบรมราชโองการตั้ง “กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา” ขึ้น สังกัดกระทรวงเกษตราธิการ ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๓๔ ทำหน้าที่ดูแลการทำเหมืองแร่ การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการตรวจหาแร่และทำเหมือง ตลอดจนสำรวจอาณาจักร

กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา หรือ “กรมแร่” ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อและกระทรวงต้นสังกัดไปแต่ละยุคแต่ละสมัย รวมถึง ๙ ครั้ง ในจำนวน ๕ กระทรวงด้วยกัน คือ กระทรวงเกษตราธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ กระทรวงเศรษฐกิจ และกระทรวงเศรษฐกิจ จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เมื่อมีการจัดตั้งกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้น กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยาได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้ชื่อ “กรมโลหกิจ” ในปีพ.ศ. ๒๕๐๖ ได้ย้ายไปสังกัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ภายใต้ชื่อ “กรมทรัพยากรธรณี” และในที่สุดได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม อีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ เมื่อมีการยุบกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ต่อมา ภายหลังการปฏิรูประบบราชการ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการแยกภารกิจหลักของกรมทรัพยากรธรณี ได้แก่ ด้านธรณีวิทยา ด้านแร่ ด้านพลังงาน และ ด้านน้ำบาดาล ไปสังกัดอยู่ในกระทรวงต่างๆ ตามที่มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการใหม่ โดยงานด้านแร่และโลหกรรม ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแร่และโลหการตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการจัดเก็บรายได้ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ โลหการ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน นอกจากนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มอบหมายให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่รับผิดชอบภารกิจด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมด้วยรวมตลอดถึงการสนับสนุนและให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ และประชาชนทั่วไป

พระนารายณ์ แสดงถึง การเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

รูปนก ด้านซ้ายและขวา แสดงถึง เอกลักษณ์ของความเป็นไทยและภารกิจหลักสำคัญ ๒ ประการที่ กพร. รับผิดชอบ คือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สืบเนื่องจากแร่

รูปเฟือง สื่อถึง ความเป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม

รูปโอเต๋และพลั่ว อุปกรณ์ขั้นพื้นฐานการทำเหมืองแร่ที่สื่อให้เข้าใจง่ายเมื่อพบเห็น และแสดงถึงภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กร

เส้นโค้งวงกลมส่วนล่าง สื่อถึง การโอบอุ้ม ค้ำครอง และจุดยืนที่มั่นคงในการดูแลเอาใจใส่ต่อสภาพแวดล้อมอันมีผลมาจากการบริหารจัดการงานในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบต่อที่สำคัญของ กพร. ในการกำกับดูแลการใช้ทรัพยากรอย่างถูกวิธี โดยคำนึงถึง การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของประชาชนเป็นสำคัญ

สีเขียว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สีน้ำเงิน หมายถึง ความหนักแน่น เข้มแข็ง และความเป็นปึกแผ่นขององค์กร

วิสัยทัศน์/พันธกิจ

วิสัยทัศน์ (VISION)

“เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ (MISSION)

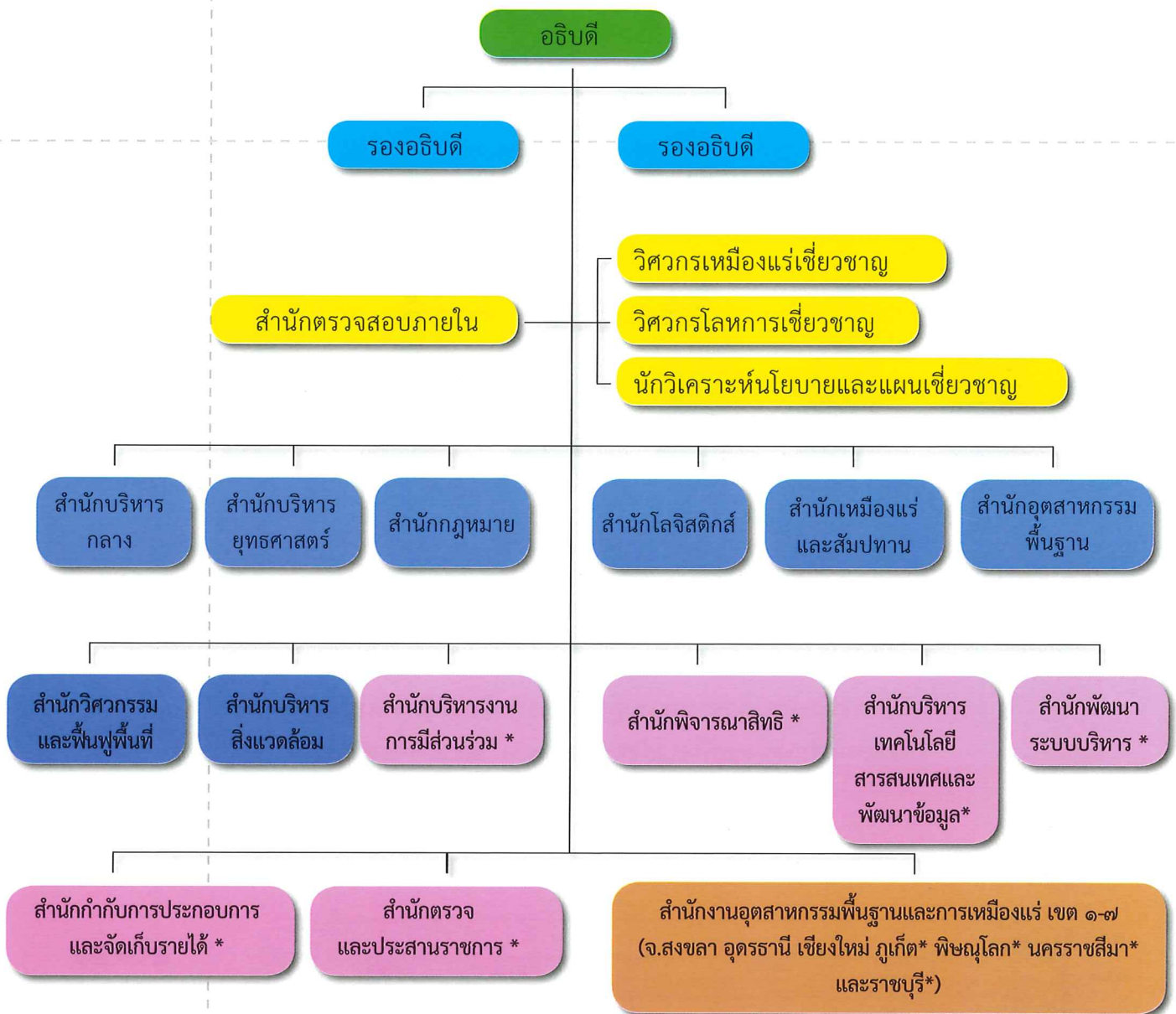
- พันธกิจที่ ๑ เสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
- พันธกิจที่ ๒ อนุญาต กำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- พันธกิจที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีประสิทธิภาพ
- พันธกิจที่ ๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์อุตสาหกรรมและโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- พันธกิจที่ ๕ ส่งเสริมและดำเนินงานวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม
- เป้าประสงค์ สังคมให้การยอมรับการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การจัดการทรัพยากรแร่ และวัตถุดิบของอุตสาหกรรม
- เป้าประสงค์ ขีดความสามารถในการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานสูงขึ้น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์โลจิสติกส์
- เป้าประสงค์ อุตสาหกรรมยุทธศาสตร์โลจิสติกส์มีต้นทุนด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานลดลง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพองค์กร
- เป้าประสงค์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีสมรรถนะและประสิทธิภาพในการบริหาร

โครงสร้างของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(สิงหาคม ๒๕๕๕)

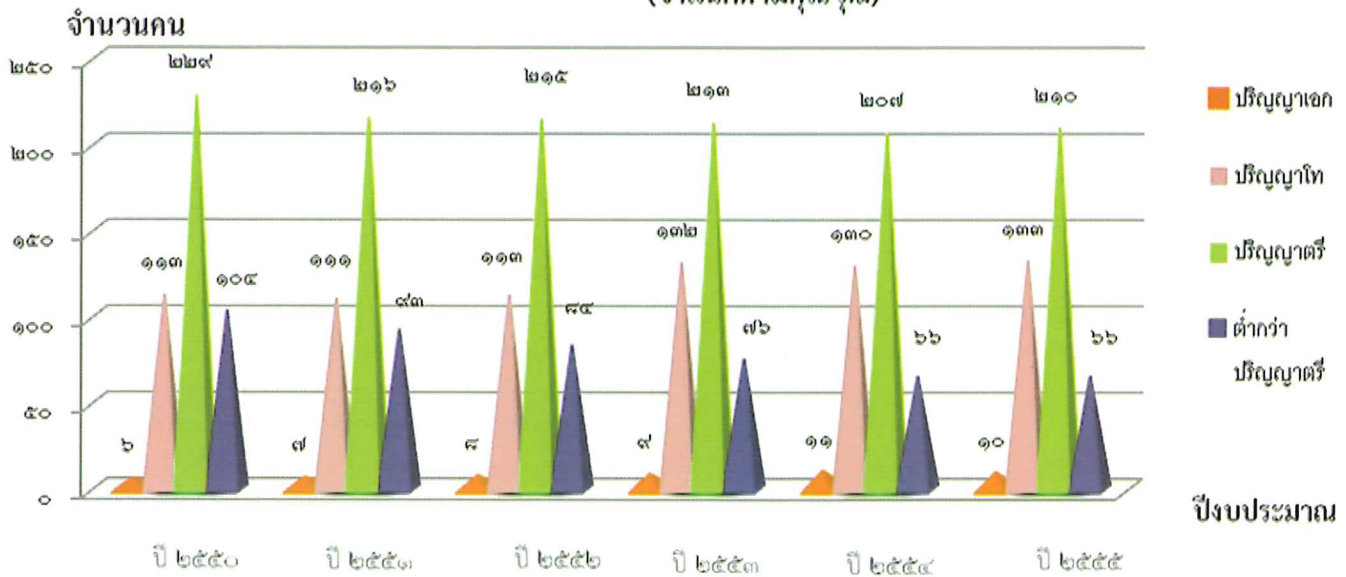
พระราชบัญญัติ
ที่เกี่ยวข้อง ๔ ฉบับ

- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐
- พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๙
- พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ (เฉพาะโรงงานประกอบกิจการโม่ บด หรือย่อยหิน และโรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์และการสูบน้ำหรือให้น้ำเกลือขึ้นมาจากใต้ดิน)

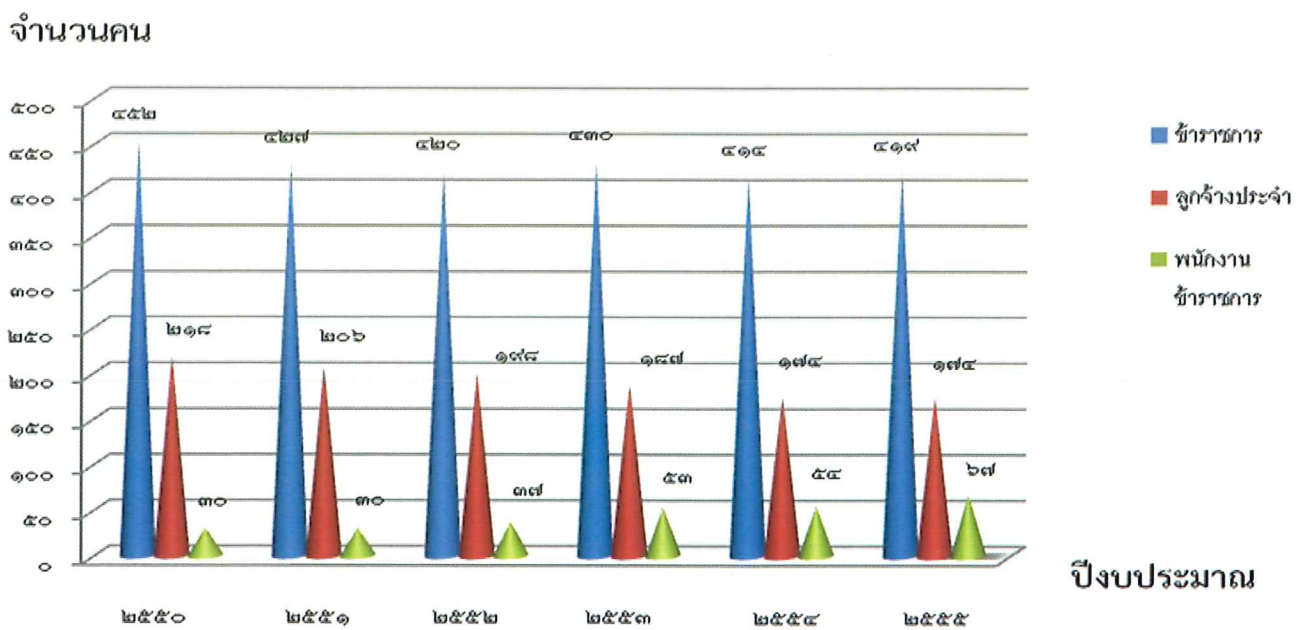
หมายเหตุ * เป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเป็นการภายใน

อัตรากำลังข้าราชการ จำแนกตามคุณวุฒิ

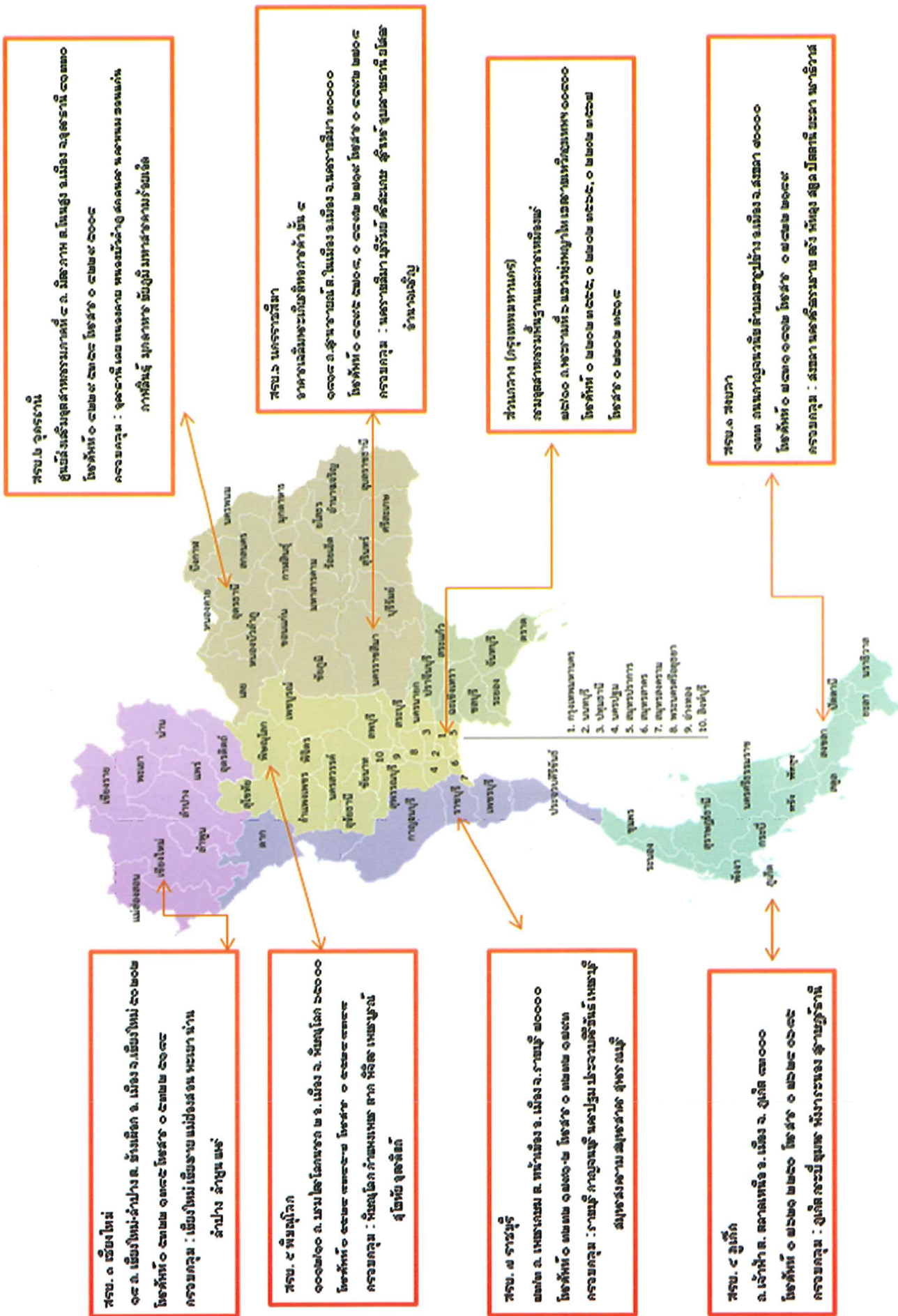
กราฟแสดงอัตรากำลังข้าราชการเปรียบเทียบประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕
(จำแนกตามคุณวุฒิ)

กราฟแสดงจำนวนข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ
(เปรียบเทียบตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๕)

สถานที่ตั้ง กพร. ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ประธานบัตรเหมืองแร่

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวน ประธานบัตร (แปลง)	จำแนกตามสถานะ (แปลง)		
			เปิด การ	หยุด การ	ยังไม่ ประกอบ การ
๑	ส่วนกลาง	๓๗๑	๒๕๓	๘๕	๓๓
๒	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๑ สงขลา	๑๑๘	๗๒	๒๔	๒๒
๓	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๒ อุดรธานี	๕๓	๔๒	๕	๖
๔	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๓ เชียงใหม่	๒๐๔	๑๔๑	๔๒	๒๑
๕	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๔ ภูเก็ต	๙๓	๖๕	๑๘	๑๐
๖	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๕ พิษณุโลก	๑๔๔	๖๙	๖๕	๑๐
๗	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๖ นครราชสีมา	๑๐๒	๔๔	๕๑	๗
๘	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๗ ราชบุรี	๑๒๖	๖๘	๔๘	๑๐
	รวมทั่วประเทศ	๑๒๑๑	๗๕๔	๓๓๘	๑๑๙

รายงานสรุปโรงโม่ บด และย่อยหิน

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวน ประธานบัตร (แปลง)	จำแนกตามสถานะ (แปลง)		
			เปิด การ	หยุด การ	ยังไม่ ประกอบ การ
๑	ส่วนกลาง	๒๓๔	๑๙๙	๖	๒๙
๒	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๑ สงขลา	๔๕	๔๑	๒	๒
๓	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๒ อุดรธานี	๘๗	๖๕	๗	๑๕
๔	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๓ เชียงใหม่	๘๘	๖๖	๑๐	๑๒
๕	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๔ ภูเก็ต	๓๑	๒๗	๑	๓
๖	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๕ พิษณุโลก	๐	๐	๐	๐
๗	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๖ นครราชสีมา	๐	๐	๐	๐
๘	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๗ ราชบุรี	๐	๐	๐	๐
	รวมทั่วประเทศ	๔๘๕	๓๙๘	๒๖	๖๑

โรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวน ประธานบัตร (ราย)	จำแนกตามสถานะ (ราย)				
			เปิด การ	ขอ ต่ออายุ	ขอขยาย	ขอหยุด ชั่วคราว	ไม่แจ้ง ประกอบการ
๑	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๒ อุดรธานี	๒๖๘	๒๖๒	๔	๐	๐	๒
๒	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๖ นครราชสีมา	๒๓	๙	๑๔	๐	๐	๐
	รวมทั่วประเทศ	๒๙๑	๒๗๑	๑๘	๐	๐	๒

โรงงานประกอบโลหกรรม

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	รวม
๑	ส่วนกลาง	๒๗
๒	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๑ สงขลา	๐
๓	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๒ อุดรธานี	๑
๔	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๓ เชียงใหม่	๐
๕	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๔ ภูเก็ต	๑
๖	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๕ พิษณุโลก	๒
๗	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๖ นครราชสีมา	๐
๘	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๗ ราชบุรี	๓
	รวม	๓๕

โรงแต่งแร่

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	รวม
๑	ส่วนกลาง	๑๐๕
๒	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๑ สงขลา	๑๑
๓	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๒ อุดรธานี	๑๔
๔	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๓ เชียงใหม่	๔๑
๕	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๔ ภูเก็ต	๑๖
๖	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๕ พิษณุโลก	๒๖
๗	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๖ นครราชสีมา	๐
๘	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๗ ราชบุรี	๓๑
	รวม	๒๔๔

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางการเงิน

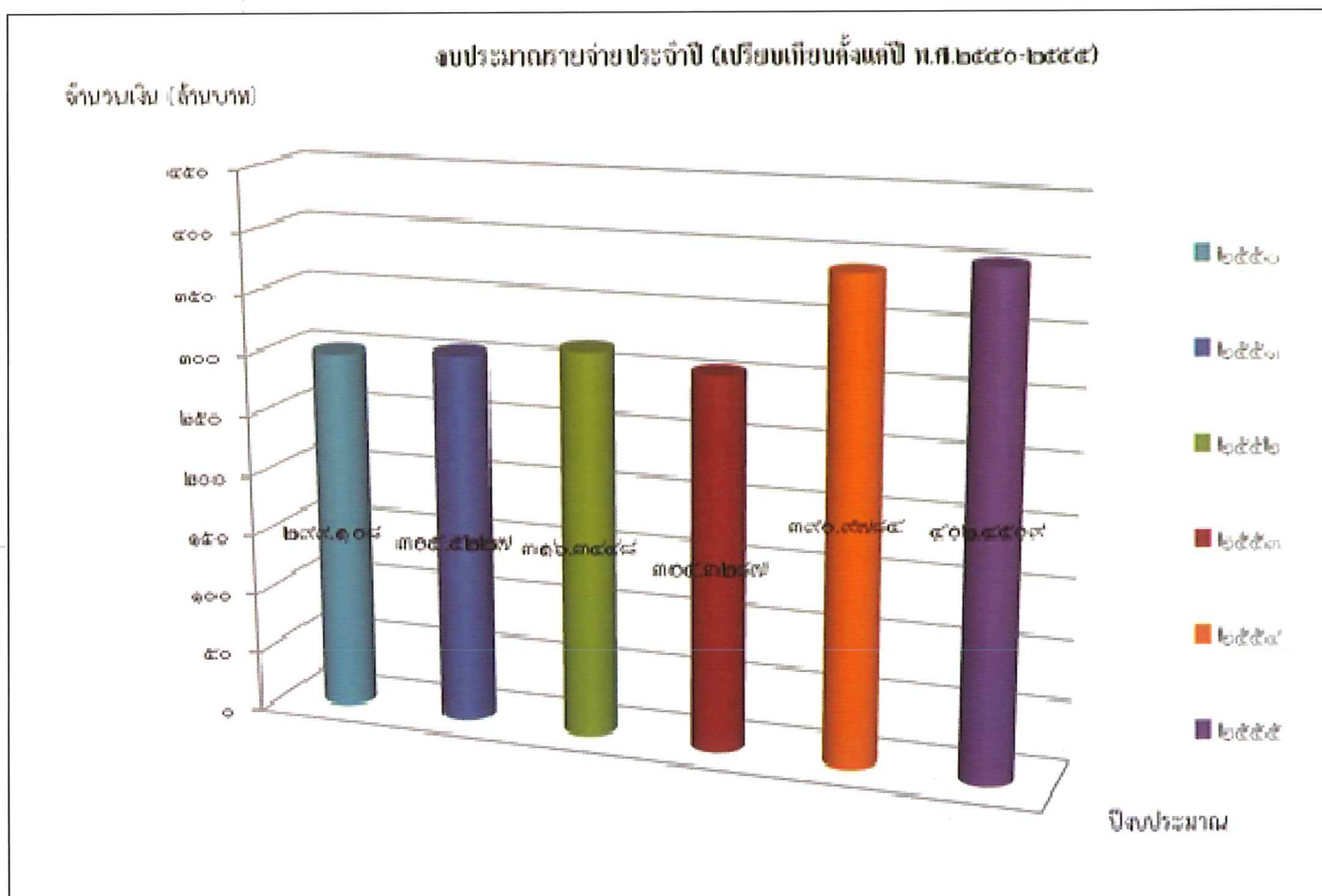

งบประมาณรายจ่าย

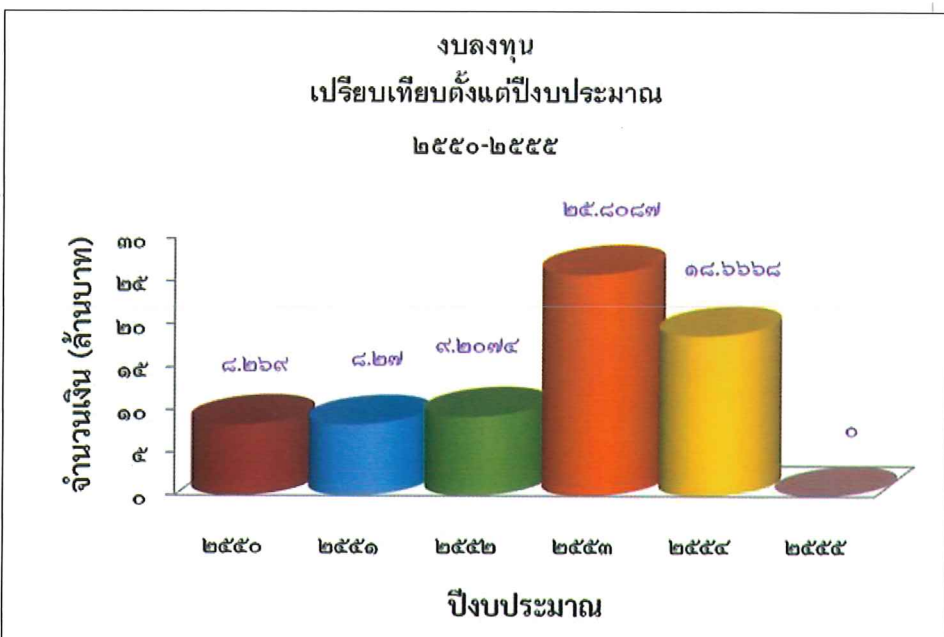
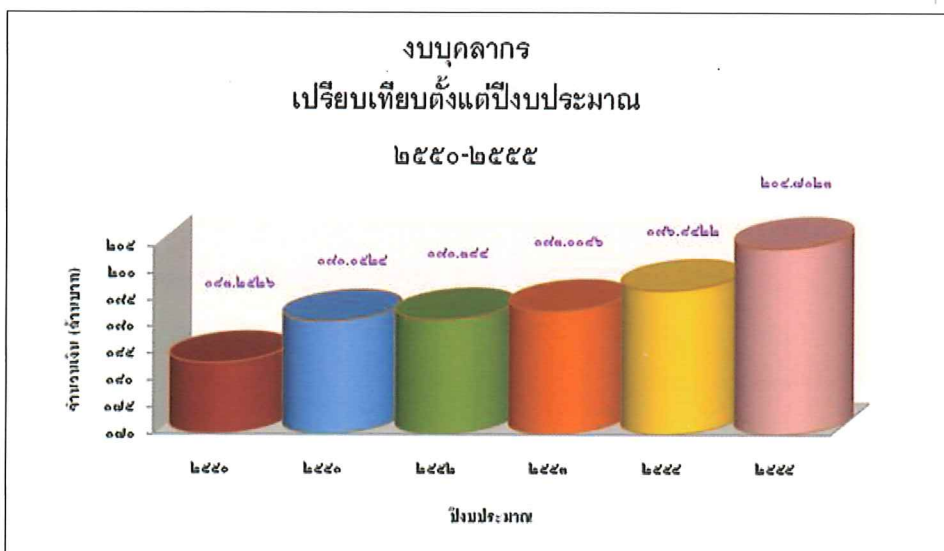
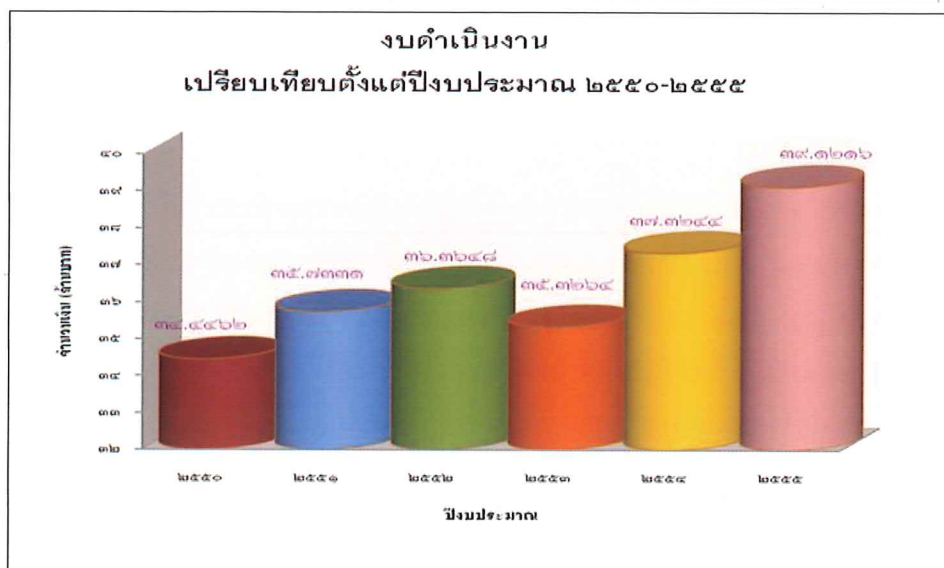
งบประมาณรายจ่าย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน ๔๐๒.๔๕๐๙ ล้านบาท แบ่งออกเป็นงบประมาณตาม ผลผลิตที่ ๑ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบการอย่างมีมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ๑๙๘.๔๖๐๙ ล้านบาท และงบประมาณตาม ผลผลิตที่ ๒ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบการ ๒๐๓.๙๙ ล้านบาท โดยจำแนกตามประเภทรายจ่ายได้ ดังนี้

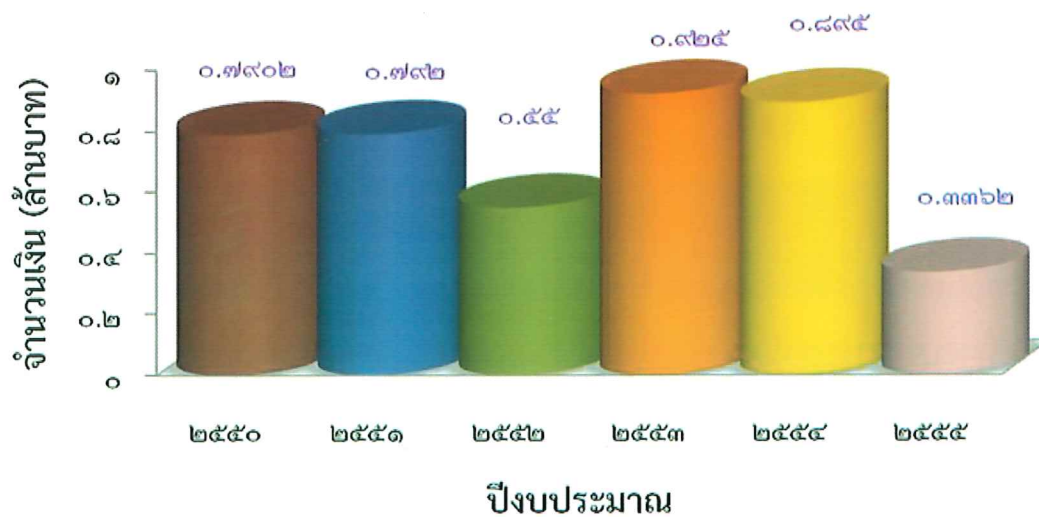
งบประมาณรายจ่ายประจำปี (เปรียบเทียบตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕)

งบประมาณรายจ่ายประจำปี จำแนกตามประเภทรายจ่าย

งบเงินอุดหนุน
เปรียบเทียบตั้งแต่ปีงบประมาณ
๒๕๕๐-๒๕๕๕

งบรายจ่ายอื่น
เปรียบเทียบตั้งแต่ปีงบประมาณ
๒๕๕๐-๒๕๕๕

ส่วนที่ ๓

ผลการปฏิบัติราชการ

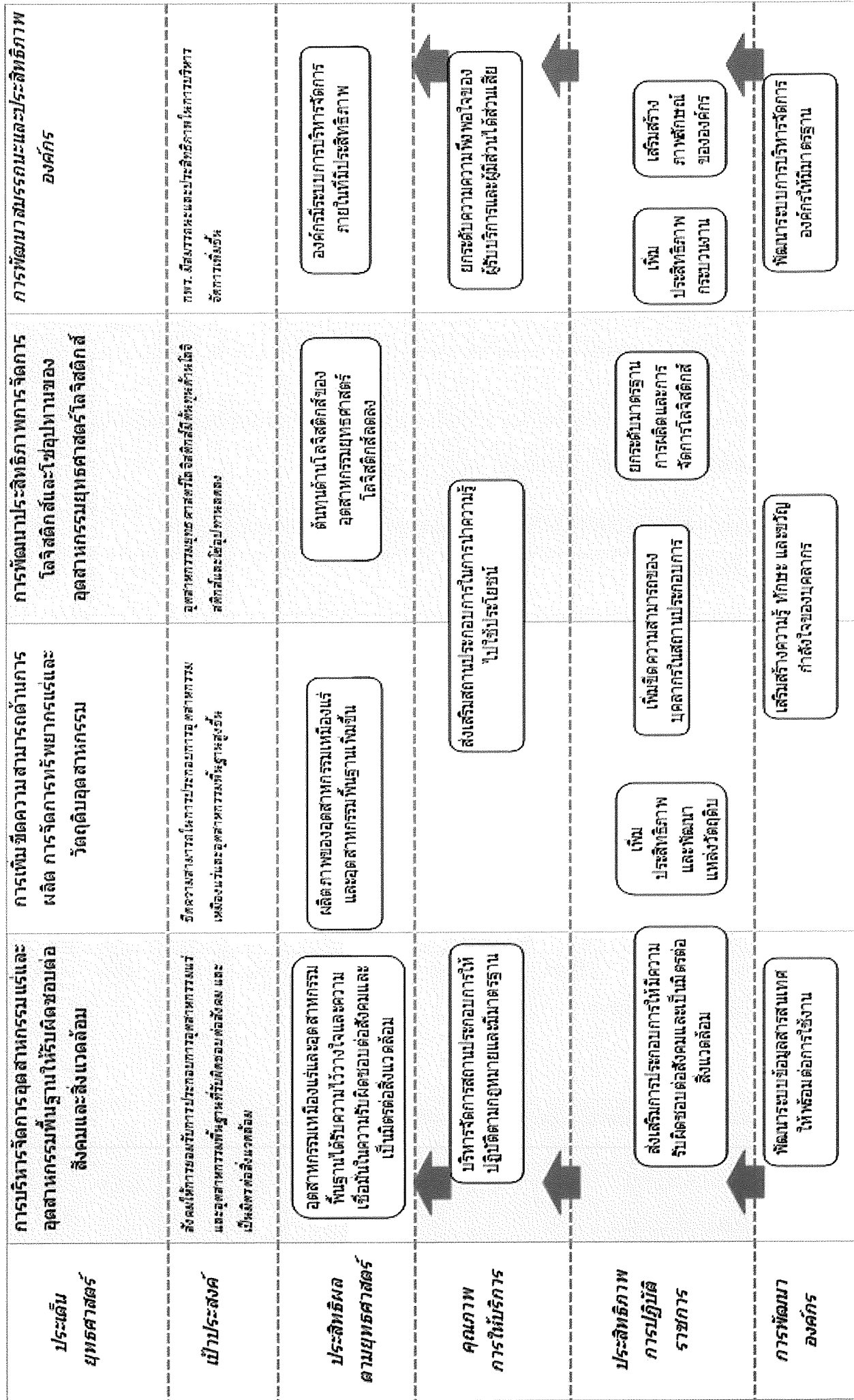

แผนที่ยุทธศาสตร์

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

Strategy Map ของกรมอุตุนิยมวิทยา และการเมืองไทย (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๖)

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

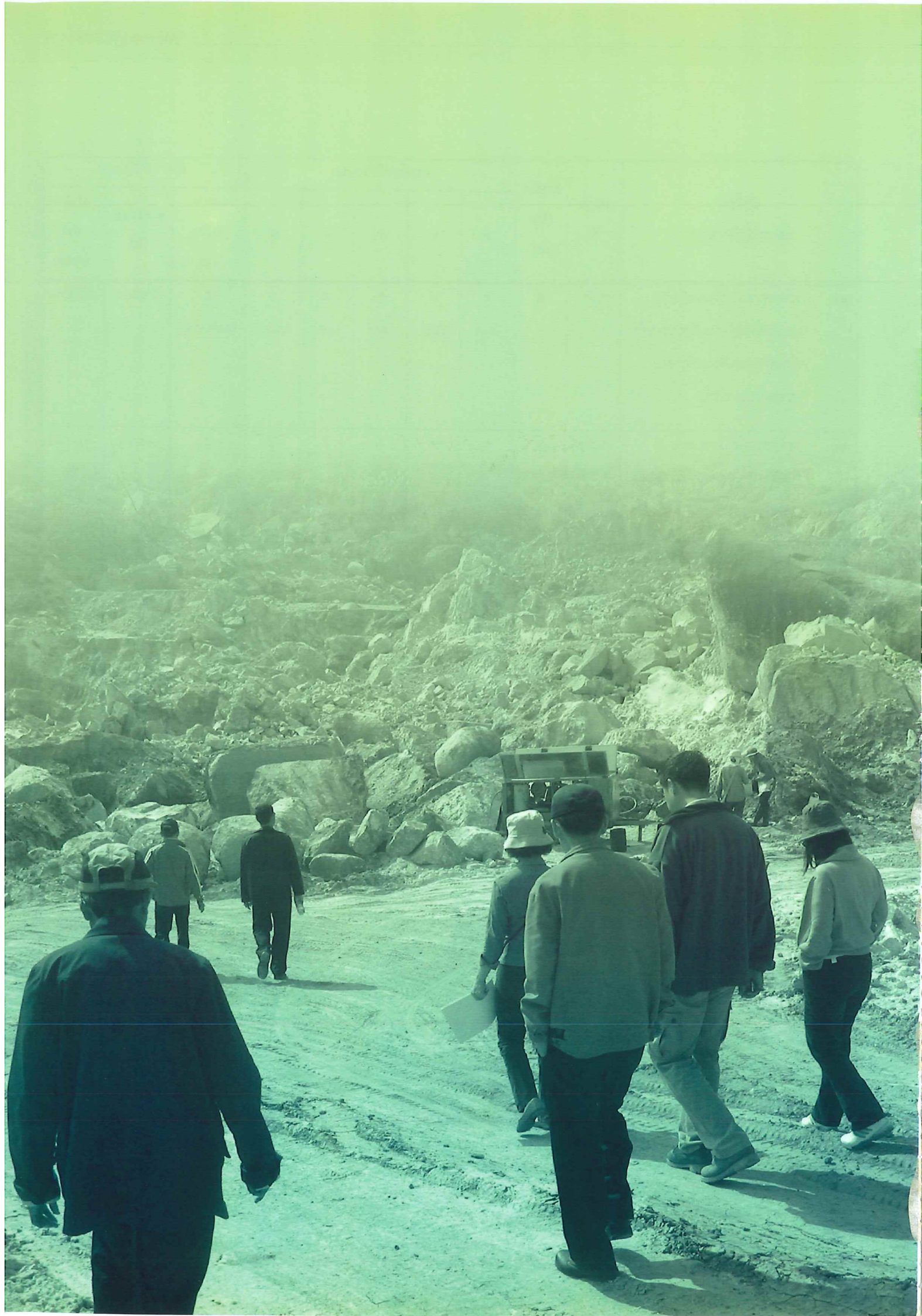
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน			
			๑	๒	๓	๔	๕	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก	
มิติภายนอก (น้ำหนัก : ร้อยละ (๖๗))									๔.๖๓๗๖	๓.๒๐๓๓	
๑ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงและนโยบายสำคัญ/พิเศษของรัฐบาล (น้ำหนัก : ร้อยละ ๒๐)									๔.๖๗๑๕	๐.๙๖๓๒	
๑.๑ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง (น้ำหนัก : ร้อยละ ๑๕)									๔.๕๖๒๐	๐.๗๐๕๕	
๑.๑.๑	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม	พันล้านบาท	๖	๓,๓๐๐	๓,๔๐๐	๓,๕๐๐	๓,๖๐๐	๓,๗๐๐	๓,๕๙๐.๕๑	๓.๙๐๕๑	๐.๒๔๑๖
๑.๑.๒	ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของมูลค่าการลงทุนของโครงการที่ดำเนินงานเทียบกับมูลค่าการลงทุนของโครงการที่ออกบัตรส่งเสริม พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๔	ร้อยละ	๕	๘๗.๗	๘๙.๖	๙๑.๕	๙๓.๔	๙๕.๓	๙๖.๐๙	๕.๐๐๐๐	๐.๒๕๗๗
๑.๑.๓	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่ออุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย	ร้อยละ	๔	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	๘๗.๑๑	๕.๐๐๐๐	๐.๒๐๖๒
๑.๒ ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ / พิเศษของรัฐบาล (น้ำหนัก : ร้อยละ ๕)									๕.๐๐๐๐	๐.๒๕๗๗	
๑.๒.๑	ร้อยละของสถานประกอบการที่ได้รับการฟื้นฟูและกลับมาดำเนินกิจการได้	ร้อยละ	๕	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๕.๐๐๐๐	๐.๒๕๗๗

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			๑	๒	๓	๔	๕	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก
๒ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง (น้ำหนัก : ร้อยละ ๑๐)									๓.๖๕๔๗	๐.๓๗๖๘
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สิ่งแวดล้อม (คุณภาพน้ำ)	ระดับ		๑	๒	๓	๔	๕	๒.๐๐	๒.๐๐๐๐	
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ข้าวไทย	ระดับ		๑	๒	๓	๔	๕	๓.๙๕	๓.๙๖๔๐	
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ พลังงานผสม (เอทานอล)	ระดับ		๑	๒	๓	๔	๕	๕.๐๐	๕.๐๐๐๐	
๓ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต (น้ำหนัก : ร้อยละ ๑๐)									๕.๐๐๐๐	๐.๕๑๕๕
๓.๑ ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่ได้รับการสั่งการและมีการแก้ไขได้แล้วเสร็จ	ร้อยละ	๕	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘	๑๐๐	๑๐๐.๐๐	๕.๐๐๐๐	๐.๒๕๗๗
๓.๒ ร้อยละของสถานประกอบการที่สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพโดยใช้มาตรการ/แนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ร้อยละ	๕	๖๒.๕๔	๖๔.๕๔	๖๖.๕๔	๖๘.๕๔	๗๐.๕๔	๗๘.๑๓	๕.๐๐๐๐	๐.๒๕๗๗
๔ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ/ภารกิจหลักของกรมหรือเทียบเท่า (น้ำหนัก : ร้อยละ ๒๐)									๕.๐๐๐๐	๑.๐๓๐๙
๔.๑ ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการในกำกับของ กพร. มีผลการประเมินในระดับผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ	๗	๘๗	๘๘	๘๙	๙๐	๙๑	๙๑.๙๖	๕.๐๐๐๐	๐.๓๖๐๘

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			๑	๒	๓	๔	๕	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก
๔.๒ ร้อยละของปริมาณการใช้วัตถุดิบ ทดแทนทรัพยากรธรรมชาติ เป้าหมาย	ร้อยละ	๖	๕	๖	๗	๘	๙	๙.๐๕	๕.๐๐๐๐	๐.๓๐๙๓
๔.๓ จำนวนสถานประกอบการ เป้าหมายที่สามารถยกระดับ ประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์	ราย	๗	๙๐	๙๕	๑๐๐	๑๐๕	๑๑๐	๑๑๐.๐๐	๕.๐๐๐๐	๐.๓๖๐๘
การประเมินคุณภาพ (น้ำหนัก : ร้อยละ ๗)									๔.๓๙๒๐	๐.๓๑๖๙
๕ ร้อยละของระดับความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ	ร้อยละ	๗	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	๘๑.๙๖	๔.๓๙๒๐	๐.๓๑๖๙
๖ ร้อยละของระดับความพึงพอใจ ของผู้กำหนดนโยบาย	ร้อยละ		๖๕	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	ยกเลิกตามมติ อ.ก.พ.ร.		
มิติภายใน (น้ำหนัก : ร้อยละ ๓๐)									๔.๐๑๖๗	๑.๒๔๒๓
การประเมินประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (น้ำหนัก : ร้อยละ ๑๕)									๔.๐๐๐๐	๐.๖๑๘๖
๗ ระดับความสำเร็จของการจัดทำ ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	ระดับ	๓	๑	๒	๓	๔	๕	๕	๕.๐๐๐๐	๐.๑๕๔๖
๘ ร้อยละความสำเร็จของการเบิก จ่ายเงินงบประมาณตามแผน	ร้อยละ	๒.๕	๘๕	๘๗.๕	๙๐	๙๒.๕	๙๕	๙๕.๐๙	๕.๐๐๐๐	๐.๑๒๘๙
๙ ร้อยละการเบิกจ่ายเงิน งบประมาณรายจ่ายลงทุน	ร้อยละ	๑	๗๐	๗๑	๗๒	๗๓	๗๔	๑๙.๙๔	๑.๐๐๐๐	๐.๐๑๐๓
๑๐ ร้อยละการเบิกจ่ายเงิน งบประมาณรายจ่ายภาพรวม	ร้อยละ	๑.๕	๙๑	๙๒	๙๓	๙๔	๙๕	๘๑.๓๔	๑.๐๐๐๐	๐.๐๑๕๕

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วย วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			๑	๒	๓	๔	๕	ผลการ ดำเนินงาน	ค่าคะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก
๑๑ ระดับความสำเร็จของปริมาณ ผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับ เป้าหมายผลผลิตตามเอกสาร งบประมาณรายจ่าย	ระดับ	๕	๑ (๘๐)	๒ (๘๕)	๓ (๙๐)	๔ (๙๕)	๕ (๑๐๐)	๕ (๑๒๒.๐๕)	๕.๐๐๐๐	๐.๒๕๗๗
๑๒ ระดับความสำเร็จของการ ดำเนินการตามมาตรการประหยัด พลังงานของส่วนราชการ	ระดับ	๒	๑	๒	๓	๔	๕	๒.๕๐	๒.๕๐๐๐	๐.๐๕๑๕
การพัฒนางาน (น้ำหนัก : ร้อยละ ๑๕)									๔.๐๓๓๓	๐.๖๒๓๗
๑๓ ระดับความสำเร็จของการพัฒนา สมรรถนะของบุคลากร	ระดับ	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๕.๐๐	๕.๐๐๐๐	๐.๒๕๗๗
๑๔ ระดับความสำเร็จของการพัฒนา ปรับปรุงสารสนเทศ	ระดับ	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๔.๑๐	๔.๑๐๐๐	๐.๒๑๑๓
๑๔.๑ ส่วนต่างระหว่างความเห็นและ ความสำคัญต่อความพึงพอใจของ ผู้ใช้งานสารสนเทศ			๑	๒	๓	๔	๕	๔.๒๐	๔.๒๐๐๐	
๑๔.๒ จำนวนข้อมูลเชิงประจักษ์ด้าน ประสิทธิภาพของระบบ สารสนเทศ			๕๖	๗	๘	๙	๑๐	๔.๐๐	๔.๐๐๐๐	
๑๕ ระดับความสำเร็จของการพัฒนา ปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กร	ระดับ	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๓.๐๐	๓.๐๐๐๐	๐.๑๕๔๖
		๙๗	รวม							๔.๔๕๕๖

ส่วนที่ ๔

ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

การพัฒนาศูนย์สู่ความเป็นเลิศ

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

- ➡ มูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออกและการจัดเก็บรายได้
- ➡ การสร้างและยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการ
- ➡ การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากล
- ➡ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในสถานประกอบการ
- ➡ การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่
- ➡ การตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม
- ➡ การส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- ➡ การส่งเสริมให้มีการปรับสภาพและใช้ประโยชน์พื้นที่ประกอบการเหมืองแร่
- ➡ โครงการเหมืองแร่สีเขียว
- ➡ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

หน้าที่ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่สำคัญ นอกจากการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ได้แก่การสำรวจวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเพิ่มมูลค่าแร่ การส่งเสริมการประกอบการและการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการผ่านทางมาตรการและการฝึกอบรม ต่างๆ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ให้ความสำคัญโดยเพิ่มบทบาทของงานเหล่านี้ผ่านโครงการ ต่างๆดังนี้

มูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออก และการจัดเก็บรายได้ ด้านแร่

การผลิตแร่เพื่อใช้ภายในประเทศและส่งออกไป
จำหน่ายยังต่างประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ มี
ผลการดำเนินงาน ดังนี้

การผลิต

มีการผลิตแร่ ๔๒ ชนิด มูลค่า ๖๐,๘๒๒.๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้น
จากปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ร้อยละ ๒.๙ สำหรับแร่ที่มี
มูลค่าการผลิตสูง ๕ อันดับแรก ได้แก่ ลิกไนต์ หินปูน ทองคำ
ยิปซัม และสังกะสี โดยมีมูลค่า ๑๗,๙๓๘.๖ ๑๖,๑๒๗.๖
๗,๙๙๒.๒ ๕,๐๘๑.๔ และ ๒,๓๖๓.๙ ล้านบาท
ตามลำดับ โดยแร่ที่ผลิตได้มีการใช้ภายในประเทศและ
ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

การใช้แร่ภายในประเทศ

มีการใช้แร่ ๓๗ ชนิด ซึ่งมีมูลค่า ๕๐,๔๘๙.๕ ล้านบาท ลดลง
จากปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ร้อยละ ๕.๖ สำหรับแร่
ที่มีมูลค่าการใช้สูง ๕ อันดับ ได้แก่ ลิกไนต์ หินปูน
โลหะสังกะสี โลหะดีบุก และยิปซัม โดยมีมูลค่า
๑๘,๔๓๓.๕ ๑๕,๘๐๖.๘ ๕,๒๗๒.๒ ๒,๒๑๗.๒ และ
๑,๕๐๓.๓ ล้านบาทตามลำดับ

การส่งออก

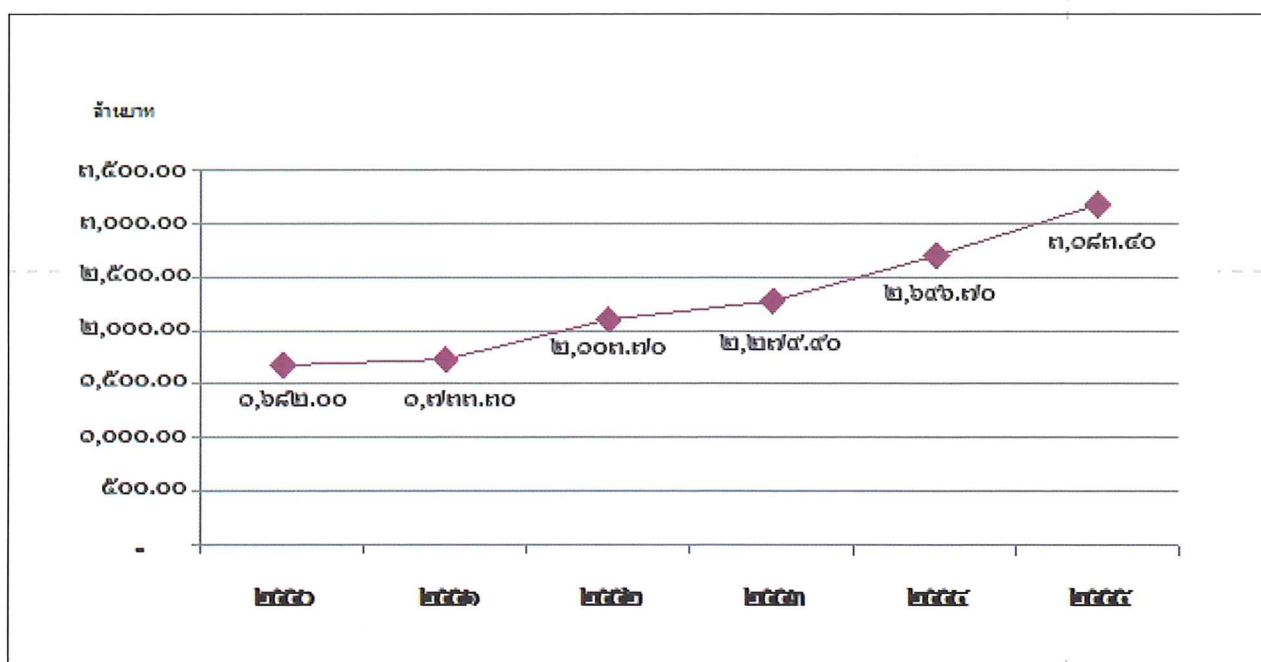
มีการส่งออกแร่ ๒๙ ชนิด ซึ่งมีมูลค่า ๒๘,๒๕๕.๖ ล้าน
บาท ลดลงจากปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ร้อยละ ๗.๘
สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการส่งออกสูง ๕ อันดับแรก ได้แก่
โลหะดีบุก ทองคำ ยิปซัม โลหะเงิน และโลหะสังกะสี
โดยมีมูลค่า ๑๑,๕๖๔.๓ ๗,๙๙๒.๒ ๔,๐๑๖.๔ ๙๕๗.๔
และ ๖๘๓.๑ ล้านบาท ตามลำดับ

การจัดเก็บรายได้

สามารถจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่และอื่นๆ เป็นรายได้แผ่นดิน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๓๖๑.๘ ล้านบาท โดยแบ่งเป็น ค่าภาคหลวงแร่ ๓,๑๘๓.๔ ล้านบาท ค่าธรรมเนียมและอื่นๆ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ๑๗๘.๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งจัดเก็บได้ ๒,๘๔๐.๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔ โดยแร่ที่จัดเก็บค่าภาคหลวงได้สูงสุด ๕ อันดับแรกได้แก่ หินปูนทองคำดิบในดอยปั้งและแร่เงิน จัดเก็บได้ ๘๘๖.๙ ๘๐๑.๘ ๗๒๘.๒ ๒๑๐.๙ และ ๙๕.๙ ล้านบาท ตามลำดับ และได้มีการจัดสรรรายได้จากค่าภาคหลวงแร่กลับคืนสู่ท้องถิ่น เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน ๑,๙๑๐.๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งจัดสรรรายได้ค่าภาคหลวงแร่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน ๑,๖๓๒.๓ ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของการจัดการ ดังนี้

- อบต. หรือเทศบาลที่มีประธานบัตรตั้งอยู่ในพื้นที่ ร้อยละ ๒๐
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดที่มีประธานบัตรตั้งอยู่ ร้อยละ ๑๐*
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดอื่นๆ ในพื้นที่ทั่วประเทศร้อยละ ๑๐*
- อบจ. ในจังหวัดที่มีประธานบัตร ร้อยละ ๒๐
- นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ร้อยละ ๔๐

กราฟแสดงการจัดเก็บรายได้ (๒๕๕๐-๒๕๕๕)

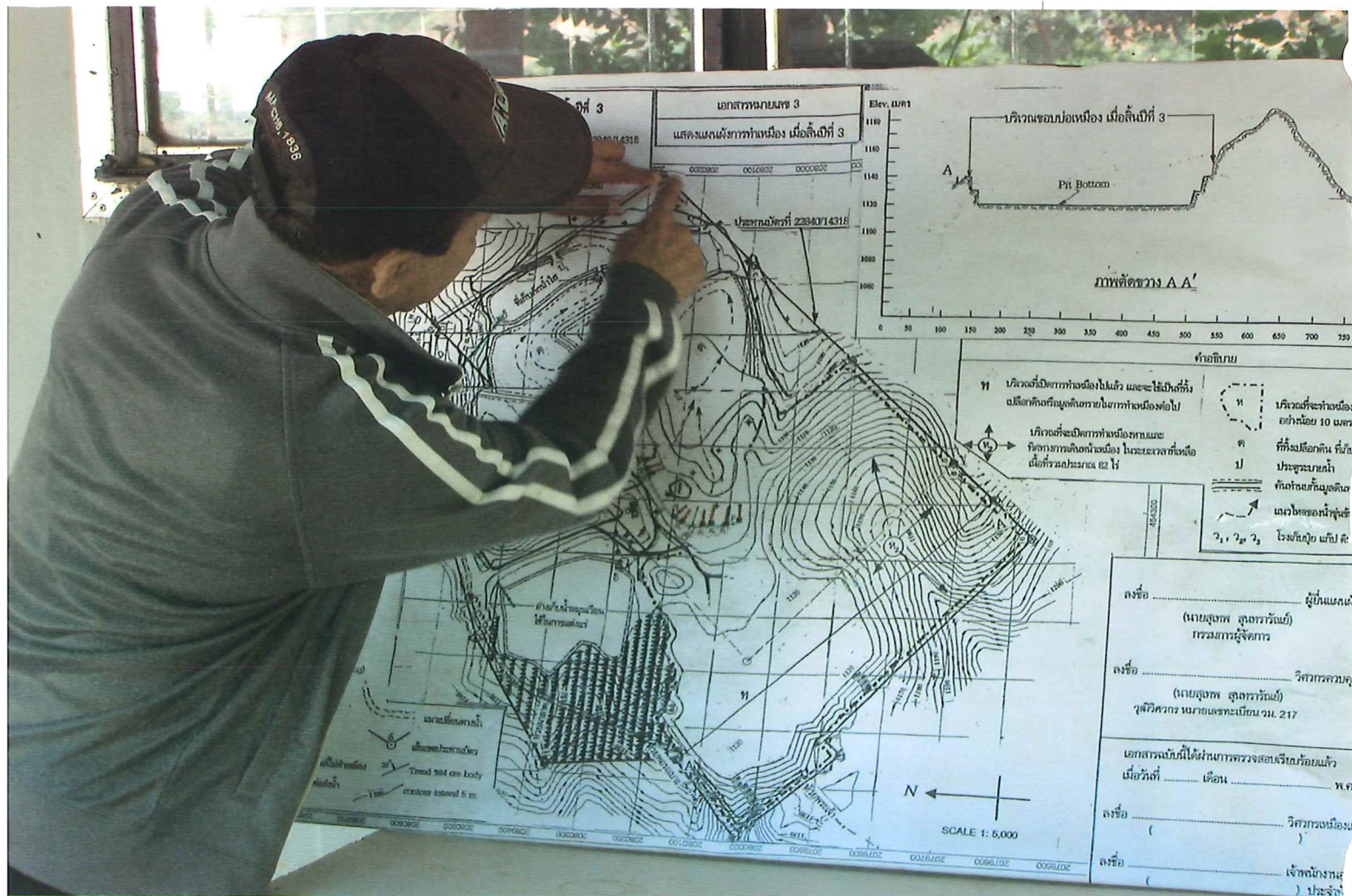

การสร้างและยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

อุตสาหกรรมเหมืองแร่เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งของประเทศที่มีความจำเป็นและมีความเร่งด่วนที่จะต้องมีการประกอบการที่มีมาตรฐานและเป็นสากลในทุกด้าน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนท้องถิ่น สังคมประเทศชาติ และนานาชาติ การขาดมาตรฐานการประกอบการ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนแล้วยังส่งผลกระทบไปในทุกด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและภาพลักษณ์ของประเทศ สภาพการประกอบการในปัจจุบัน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง ไม่ได้ให้ความสำคัญในการสร้างมาตรฐานของการประกอบการ ดังนั้นการดำเนินกิจการจึงส่งผลกระทบในด้านต่างๆ ขาดการป้องกันที่เหมาะสม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการพัฒนาสถานประกอบการโดยได้กำหนดแนวทางเพื่อกระจายการดำเนินการพัฒนาระดับสถานประกอบการลงสู่หน่วยงานที่กำกับดูแลสถานประกอบการในแต่ละพื้นที่ โดยให้แต่ละหน่วยงานไปทำการสำรวจข้อมูลทางสถิติจากผลการประเมินมาตรฐานที่ผ่านมาเพื่อวิเคราะห์หาจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข โดยการพัฒนาระดับสถานประกอบการได้กำหนดแนวทางไว้คือ การจัดทีมงานซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ ของหน่วยงาน ในพื้นที่เข้าให้คำแนะนำผู้ประกอบการที่ไม่ได้มาตรฐานเป็นรายๆ ไป และให้มีการจัดฝึกอบรม เชิงปฏิบัติการที่มุ่งเน้นเฉพาะด้าน ที่มีจุดอ่อนในแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งทำการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อหวังผลการพัฒนาระดับมาตรฐานอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ครอบคลุมทั้งในส่วนของเหมืองแร่และโรงโม่หิน ดังนี้

๑. จัดทำสถิติวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกข้อมูลผลการประเมินและการจัดลำดับสถานประกอบการเหมืองแร่และโรงโม่หิน ประจำปี ๒๕๕๕ เพื่อให้ทราบจุดอ่อนที่เกี่ยวกับมาตรฐานสถานประกอบการ

๒. สัมมนาระดมความคิดเห็นของคณะผู้ตรวจประเมินจัดทำข้อเสนอแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการประกอบการเหมืองแร่และโรงโม่หิน เข้าสู่มาตรฐานด้านต่างๆ สำหรับสถานประกอบการแต่ละประเภทและแต่ละขนาดการประกอบการ

๓. จัดงานมอบรางวัลแก่สถานประกอบการชั้นดีประจำปี เพื่อสร้างแรงจูงใจและค่านิยมในการพัฒนาสถานประกอบการให้อยู่ในมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สถานประกอบการอื่น

๔. ฝึกอบรมเพื่อดำเนินการจัดการให้ความรู้สถานประกอบการผ่านการฝึกอบรม รวมทั้งจัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานทางวิชาการ

๕. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาช่วยเหลือด้านเทคนิคและวิชาการ หรืองานให้คำปรึกษาอื่นๆ เพื่อให้สถานประกอบการนั้นสามารถพัฒนาระดับมาตรฐานในด้านนั้นๆ รวมทั้งใช้เป็นตัวอย่างสำหรับทัศนศึกษาดูงาน

๖. จัดทำรายงานสรุปและประเมินผล การจัดทำกรณีศึกษาและการฝึกอบรม ปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการดำเนินงานในปีต่อไป

การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการผลักดันและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแร่ในความรับผิดชอบต่อสังคม มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยการจัดทำโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องระหว่างปี ๒๕๕๓ - ปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ ภาคสังคมยอมรับการประกอบการของอุตสาหกรรมแร่ และเข้าใจความจำเป็นของการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์ โดยในปี ๒๕๕๓ และ ปี ๒๕๕๔ ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มจัดทำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ISO ๒๖๐๐๐ มีสถานประกอบการอุตสาหกรรม

แร่ได้รับการเสริมสร้างให้นำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ไปประยุกต์ใช้ในองค์กรแล้ว จำนวน ๓๑ แห่ง

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้รับสมัครสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ CSR-DPIM ๒๕๕๕ จำนวน ๒๔ กิจการ มีสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน CSR-DPIM จำนวน ๑๗ กิจการ นอกจากนี้ยังได้จัดตั้งเครือข่าย CSR-DPIM ปี ๒๕๕๕ โดยรับสมัครสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน CSR-DPIM ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๔ เข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย CDR-DPIM ๒๕๕๕ จำนวน ๒๐ สถานประกอบการ มีสถานประกอบการเครือข่าย CSR-DPIM ผ่านเกณฑ์ การจัดทำ Self Assessment Report จำนวน ๑๖ สถานประกอบการ

ผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ ผู้แทนของสถานประกอบการ (รายใหม่) จำนวนกว่า ๕๐ คน ได้รับความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรอย่างเหมาะสม และสถานประกอบการที่ร่วมโครงการฯ ได้จัดทำและดำเนินโครงการ/แผนงานพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีมูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการที่ร่วมโครงการ CSR-DPIM ๒๕๕๕ ในการจัดทำแผนงานพัฒนาชุมชนเป็นจำนวน ๓.๗๘ ล้านบาท แผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นจำนวน ๖.๑๐ ล้านบาท และแผนงานยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นจำนวน ๑.๒๐ ล้านบาท รวมมูลค่าการลงทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการที่ร่วมโครงการ CSR-DPIM ๒๕๕๕ ทั้งหมด เป็นจำนวน ๑๑.๐๘ ล้านบาท รวมทั้งสามารถจัดตั้งองค์กรในรูปแบบเครือข่ายของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ หรือ CSR-DPIM Network ในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมเพื่อสังคมและชุมชนขององค์กรสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM จำนวน ๒๐ แห่ง โดยมีผู้แทนสถานประกอบการเครือข่ายกว่า ๔๐ คน ได้รับประสบการณ์ ความรู้เพื่อต่อยอดการดำเนินงานด้าน

ความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการขยายแนวปฏิบัติด้านความรับผิดชอบต่อสังคมให้กว้างขวาง เสริมความเข้มแข็งและการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้กับอุตสาหกรรมของประเทศไทย และมีแผนการขยายโครงการ/แผนงานพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมรวมมูลค่าโครงการกว่า ๒๐ ล้านบาท

การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

สถานการณ์ปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรม โดยค่าใช้จ่ายด้านพลังงานถือเป็นค่าใช้จ่ายที่มีสัดส่วนต่อต้นทุนการผลิตสูง อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เช่น สถานประกอบการเหมืองแร่ โรงงาน โม่ บด หรือย่อยหิน โรงแต่งแร่ และโรงประกอบโลหกรรม เป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้พลังงานค่อนข้างสูงและมีผลผลิตเป็นวัตถุดิบหลักเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมเซรามิก เป็นต้น ต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สูงขึ้นจะทำให้ต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมต่อเนื่องสูงขึ้นไปด้วย มีผลให้ราคาสินค้าและค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชนและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ

สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานมีความจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพหรือปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อลดต้นทุนและพลังงานสูญเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต “การจัดการพลังงาน” (Energy Management) ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกองค์กรต้องตระหนักและให้ความสำคัญ โดยเฉพาะพนักงานในระดับปฏิบัติงานซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญขององค์กรโดยการสร้างจิตสำนึกให้รู้คุณค่าของทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การเข้าใจถึงความสูญเสียที่แฝงอยู่ในกระบวนการทำงานช่วยให้การใช้พลังงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ลดการใช้พลังงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในสถานประกอบการสัมฤทธิ์ผลภายใต้กรอบกติกาและเวลาที่กำหนด

ทางกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสถานประกอบการ จึงได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือจัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน โดยมีบริษัทกาญจนาศิลาภัณฑ์ จำกัด จังหวัดสุพรรณบุรี บริษัทศิลามหานคร จำกัด จังหวัดชลบุรี และบริษัทศิลาสากลพัฒนา จำกัด จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นการยืนยันว่า ผู้บริหารมีความมุ่งมั่น พร้อมทั้งจะสนับสนุนบุคลากร และงบประมาณในการดำเนินโครงการ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ เผยแพร่ความรู้และสร้างค่านิยมในการประหยัดพลังงาน รวมถึงส่งเสริมบทบาทของบุคลากรใน

สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน

โดยการดำเนินการโครงการทั้ง ๓ แห่ง จะใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๙๕ วัน ด้วยวิธีจัดการสัมมนาให้ความรู้พื้นฐานด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงานให้ผู้ประกอบการ จำนวน ๓ ครั้ง ครั้งที่หนึ่ง ณ จังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่สอง ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และครั้งที่สาม ณ กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งติดตามผลการดำเนินการตามข้อเสนอและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด จากทีมผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงาน

ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานไฟฟ้า ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานความร้อน

เข้าให้คำปรึกษาแก่สถานประกอบการ ๒ ครั้ง/แห่ง ครั้งละ ๑ วัน วันละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง ในการเข้าให้คำปรึกษาแต่ละครั้ง จะมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๕ เดือน โดยเริ่มต้นด้วยการจัดอบรมย่อยเพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรภายในโรงงาน สาธิต และให้คำแนะนำเบื้องต้นในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน พร้อมทั้งแจ้งแผนการดำเนินการของทางทีมที่ปรึกษา รวมถึงการสอบถามข้อมูลการผลิตที่จำเป็น

ในการศึกษาวิเคราะห์ หลังจากนั้นก็ทำการสำรวจและตรวจวัดการใช้พลังงานในเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งทางด้านพลังงานไฟฟ้าและพลังงานเชื้อเพลิง

จากการศึกษาและสำรวจข้อมูลการใช้พลังงานของสถานประกอบการ ทั้ง ๓ แห่ง สามารถสรุปแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่มีศักยภาพได้ คือ

- มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพด้านประหยัดพลังงานในช่วง JAW CRUSHER เดินตัวเปล่า
- มาตรการลดค่าความต้องการพลังไฟฟ้าสูงสุดด้วยการควบคุมช่วงเวลาการป้อนหินเข้าปากโม
- มาตรการใช้เครื่องควบคุมแรงดันไฟฟ้าด้วยอิเล็กทรอนิกส์กำลังสำหรับ JAW CRUSHER
- มาตรการใช้เครื่องควบคุมแรงดันไฟฟ้าด้วยอิเล็กทรอนิกส์กำลังสำหรับ CONE CRUSHER
- มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพด้านประหยัดพลังงานในช่วง CONE CRUSHER เดินตัวเปล่า
- มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพด้วยการปรับปรุงระบบส่งกำลังมอเตอร์สายพาน
- มาตรการเปลี่ยนคาปาซิเตอร์ของกลุ่มมอเตอร์คอนกรีตเซอร์
- มาตรการปรับแก้สายพานเดินเอียง
- มาตรการจัดเที่ยวการบรรทุกให้เหมาะสม

สรุปผลโดยรวมแล้ว ศักยภาพการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการใช้พลังงานในสถานประกอบการทั้ง ๓ แห่งนี้มี ศักยภาพการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการใช้พลังงานไฟฟ้าได้ ๖๑,๔๒๕.๙๑ กิโลวัตต์ชั่วโมงต่อปี (เทียบเท่าร้อยละ ๔.๒๙ ของการใช้พลังงานไฟฟ้ารวมทั้งหมด) คิดเป็นมูลค่า ๑,๐๑๒,๘๘๗.๓๓ บาทต่อปี และมีศักยภาพการเพิ่มประสิทธิภาพ ด้านการใช้พลังงานเชื้อเพลิงได้ ๑๓,๔๘๒,๐๐๐ ลิตรต่อปี (เทียบเท่าร้อยละ ๐.๖๔ ของการใช้พลังงานเชื้อเพลิงรวมทั้งหมด) คิดเป็นมูลค่า ๓๖๑,๓๗๑.๒๔ บาทต่อปี

รวมเป็นศักยภาพการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการใช้พลังงานในโรงงานสาธิตทั้งหมด คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ ๑,๓๗๔,๒๖๘.๕๗ บาทต่อปี ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนรวม ๒๑๔,๘๐๐.๐๐ บาท และมีระยะเวลาคืนทุนเฉลี่ย ๐.๑๖ ปี สามารถลดต้นทุนการผลิตรวมได้เฉลี่ยร้อยละ ๑.๗๑

การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่

เป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ - ปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การทำเหมืองแร่ที่ใช้วัตถุระเบิดจะต้องมีผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดซึ่งมีความรู้ด้านวัตถุระเบิดอย่างแท้จริงที่ผ่านการทดสอบและรับรองโดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความปลอดภัยและการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อม ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ทำการฝึกอบรม ทดสอบความรู้ และออกใบอนุญาตเป็น “ผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่” แก่หัวหน้างานเหมืองแร่ทั่วประเทศไปแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๖๔๑ คน

เนื่องจากใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ มีอายุคราวละ ๕ ปี และตามเงื่อนไขการต่ออายุใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อทบทวนความรู้และให้ตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน จึงสามารถต่อใบอนุญาตได้ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดโครงการอบรมทบทวนความรู้

เพื่อการต่อใบอนุญาต โดยมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมและได้รับการต่อใบอนุญาต จำนวน ๒๕๐ คน พร้อมทั้งได้ดำเนิน “โครงการขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕” โดยการฝึกอบรมความรู้ด้านการใช้วัตถุระเบิดให้กับหัวหน้างานควบคุมการเจาะระเบิดในสถานประกอบการเหมืองแร่ที่มีการใช้วัตถุระเบิดทั่วประเทศ ผลการฝึกอบรมมีผู้สอบผ่านทั้งข้อเขียนและสัมภาษณ์ได้รับการขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น จำนวน ๗๐ คน

ตารางสรุปผลการขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่

ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๕

ปีงบประมาณ	จำนวนผู้เข้าอบรม (ราย)	จำนวนผู้ผ่านการทดสอบ และได้รับใบอนุญาต (ราย)
๒๕๔๙	๒๕๕	๑๗๘
๒๕๕๐	๒๓๖	๑๘๑
๒๕๕๑	๑๕๔	๑๑๑
๒๕๕๒	๗๑	๖๗
๒๕๕๓	๖๒	๔๒
๒๕๕๔	๗๒	๖๒
๒๕๕๕	๕๕	๗๐
รวม	๑๘๕	๗๑๑

ผลการดำเนินงาน

๑) จากสถิติผลการประเมินสถานประกอบการเหมืองแร่และโรงโม่หินในปี ๒๕๕๕ ในภาพรวมทั้งหมดพบว่าหัวข้อมาตรฐานที่ควรได้รับการพัฒนาระดับคือด้านการประกอบการ ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยด้านที่ควรส่งเสริมเป็นอันดับแรก คือ ด้านการประกอบการซึ่งเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพและคุณภาพในการผลิต รองลงมาคือด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และด้านจัดการความปลอดภัย

๒) การพัฒนาระดับมาตรฐานด้านการประกอบการซึ่งเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพและคุณภาพในการผลิตจะต้องอาศัยความร่วมมือหลายด้านจากองค์ประกอบ

ภายในสถานประกอบการ ซึ่งจะต้องให้ความร่วมมือและใช้เวลาในการพัฒนาองค์กร แต่การพัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัยและด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่จำเป็นเนื่องจากเป็นระเบียบข้อบังคับและมีผลกระทบต่อสังคมมากกว่า จึงควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก

๓) สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมและผลักดันให้มีมาตรฐานการประกอบกิจการดีขึ้นตามเป้าหมายของ กรมฯ คือมีจำนวนสถานประกอบการได้รับการจัดลำดับในระดับที่มีมาตรฐาน มากกว่าร้อยละ ๙๑.๐ ของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

สถานประกอบการ	ประเมิน (ราย)	ผลการประเมิน				ผลการประเมินมาตรฐาน			
		A	B	C	D	ได้มาตรฐาน		ไม่ได้มาตรฐาน	
		(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)	ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
เหมืองแร่	๔๓๙	๓๓	๕๘	๒๙๑	๕๗	๓๘๒	๘๗.๐๒	๕๗	๑๒.๙๘
โลหกรรม	๓๐	๑๑	๑๓	๖	๐	๓๐	๑๐๐	๐	๐.๐๐
โรงแต่งแร่	๒๒๔	๓๗	๕๐	๑๓๖	๑	๒๒๓	๙๙.๕๕	๑	๐.๔๕
โรงงานโม่ บด หรือย่อยหิน	๓๐๒	๑๙	๖๒	๑๙๙	๒๒	๒๘๐	๙๒.๗๒	๒๒	๗.๒๘
รวม	๙๙๕	๑๐๐	๑๘๓	๖๓๘	๘๐	๙๑๕	๙๑.๙๖	๘๐	๘.๐๔

ตัวชี้วัดที่ : ๔.๑ ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการในกำกับของ กพร. มีผลการประเมินในระดับผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับ ๑	ระดับ ๒	ระดับ ๓	ระดับ ๔	ระดับ ๕
๘๗	๘๘	๘๙	๙๐	๙๑

การตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมในการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

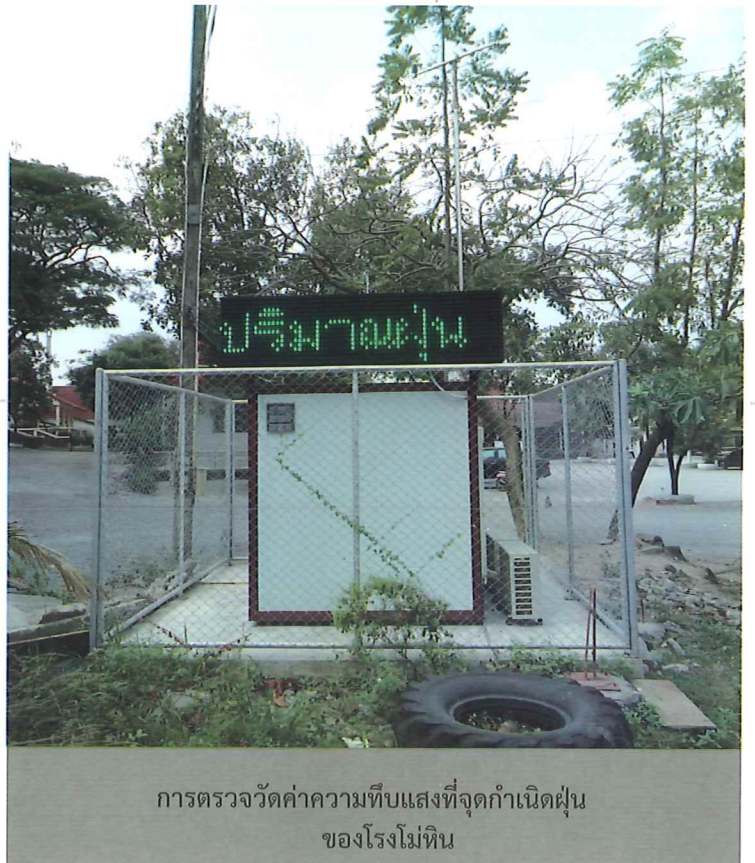
๑. ตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

การตรวจประเมินการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา และแนะนำการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓๑๖ ราย ตรวจประเมินรายงานการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ จำนวน ๒๗๔ ราย ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมกรณีประทานบัตรสิ้นอายุ/เวนคืนประทานบัตร จำนวน ๒๒ ราย รวมทั้งพิจารณา กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม กรณีผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการ ทำเหมืองขุดต่ออายุประทานบัตร และขอเพิ่มชนิดแร่ จำนวน ๒๙ ราย ตรวจสอบรายงานแผนและผลการดำเนินงานด้านการฟื้นฟูพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ จำนวน ๒๕ ราย และแก้ไขปัญหาการร้องเรียนของราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อน รำคาญจากการทำเหมืองแร่ จำนวน ๑ ราย

เฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยการตรวจวัด ปริมาณฝุ่นละอองด้วยการตรวจวัดค่าความทึบแสงในพื้นที่ที่มีการประกอบกิจการโรงโม่บดหรือย่อยหินจำนวน ๑๔๗ ราย ในจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี สระแก้ว ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สระบุรี เลย หนองบัวลำภู อุดรธานี ขอนแก่น กระบี่ พังงา ชุมพร พิจิตร เพชรบูรณ์ ตาก อุบลราชธานี สุรินทร์ ตรัง สตูล พัทลุง และสงขลา พร้อมทั้งได้ติดตั้งสถานีตรวจวัดฝุ่นละอองในบรรยากาศแบบต่อเนื่องอัตโนมัติที่วัดเขาเชิงเทียนเทพาราม ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อติดตามเฝ้าระวังผลกระทบด้านฝุ่นละอองจากการประกอบกิจการเหมืองหินและโรงโม่หินในบริเวณดังกล่าว ทำการตรวจวัดฝุ่นละอองในบรรยากาศทั้งหมด (TSP) อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งนำผลขึ้นแสดงบนป้ายอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนและผู้ประกอบการเหมืองหินและโรงโม่หินทราบเพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยทันที ผลการตรวจวัดพบว่าปริมาณฝุ่นอยู่ในช่วง ๐.๐๐๖-๐.๕๔๗ มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร มีค่าเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ไม่เกิน ๐.๓๓๐ มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร จำนวน ๑๐ วัน จากวันที่ทำการตรวจวัดทั้งสิ้น ๒๘๕ วัน

สถานีตรวจวัดฝุ่นอัตโนมัติ พร้อมป้ายอิเล็กทรอนิกส์แสดงผล

การตรวจวัดค่าความทึบแสงที่จุดกำเนิดฝุ่นของโรงโม่หิน

รวมทั้งติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ที่มีการทำเกลือสินเธาว์ ในจังหวัดนครราชสีมา มหาสารคาม สกลนคร หนองคาย และอุดรธานี ผลการตรวจวัดความเค็มของน้ำในลำห้วยธรรมชาติบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ทำเกลือสินเธาว์ จำนวนทั้งสิ้น ๑๘๓ จุด และนำข้อมูลความเค็มที่ได้ไปเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำสำหรับการชลประทานซึ่งแบ่งความเค็มออกเป็นระดับต่างๆ พบว่า จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่จัดเป็นน้ำที่มีความเค็มสูง จังหวัดมหาสารคาม อุดรธานี ส่วนใหญ่มีความเค็มปานกลาง จังหวัดสกลนคร ส่วนใหญ่มีความเค็มสูงมาก และจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่มีความเค็มต่ำ ตลอดจนได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาดำเนินการตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ ได้แก่ คุณภาพอากาศ ทิศทางลม ระดับเสียง ความสั่นสะเทือน คุณภาพน้ำผิวดิน และคุณภาพน้ำใต้ดินในเขตจังหวัดเลย พิจิตร เพชรบูรณ์ สระบุรี และสุราษฎร์ธานี ซึ่งผลการตรวจวัด ส่วนใหญ่มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด สำหรับการตรวจประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ประกอบการบางรายปฏิบัติตามมาตรการฯ ยังไม่ครบถ้วนหรือไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งได้มี

การสั่งการและให้คำแนะนำ แก่ผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามมาตรการฯ อย่างถูกต้องและครบถ้วนโดยเคร่งครัด

ปัญหาการปนเปื้อนของสารหนู อำเภอรัตนบุรี จังหวัดนครราชสีมา พบว่าคุณภาพของน้ำในชุมชนเมืองแร่ดิบทุกเกาะ ที่หยุดการดำเนินการทำเหมืองมานานแล้ว จำนวน ๘ ชุม ส่วนใหญ่มีค่าปริมาณสารหนูเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินที่กำหนดไว้ให้มีค่าปริมาณสารหนูไม่เกิน ๐.๐๑ มิลลิกรัม/ลิตร สำหรับคุณภาพน้ำผิวดินในลำห้วย จำนวน ๑๔ จุด พบว่าทุกจุดตรวจวัดมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินที่กำหนดไว้ให้มีค่าปริมาณสารหนูไม่เกิน ๐.๐๑ มิลลิกรัม/ลิตร และบ่อน้ำตื้น จำนวน ๕ บ่อ พบว่าทุกจุดตรวจวัดมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลเพื่อใช้ในการบริโภคเกณฑ์อนุโลมสูงสุดที่กำหนดไว้ให้มีค่าไม่เกิน ๐.๐๕ มิลลิกรัม/ลิตร ยกเว้นบ่อน้ำตื้นในวัดจิบประดิษฐ์ ตรวจไม่พบสารหนูในน้ำจากบ่อนี้ (nil) ส่วนคุณภาพน้ำจากบ่อบาดาลที่ยังคงใช้งานอยู่ จำนวน ๒ บ่อ ทุกจุดมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลเพื่อใช้ในการบริโภคเกณฑ์อนุโลมสูงสุดที่กำหนดไว้ให้มีค่าไม่เกิน ๐.๐๕ มิลลิกรัม/ลิตร ยกเว้นบ่อบาดาล กรป.กลาง ในวัดจิบประดิษฐ์ ในการตรวจวัดของเดือนมกราคมที่มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐาน

การตรวจวัดความเค็มของน้ำบริเวณพื้นที่ทำเกลือสินเธาว์

การเก็บตัวอย่างน้ำ

เมื่อเปรียบเทียบค่าปริมาณสารหนูกับปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบัน พบว่าปริมาณสารหนูในน้ำแต่ละปียังคงมีแนวโน้มขึ้น-ลงไม่แน่นอน ดังนั้น จึงควรหลีกเลี่ยงการใช้น้ำจากแหล่งน้ำที่มีค่าปริมาณสารหนูเกินค่ามาตรฐานโดยไม่ควรนำมาใช้เพื่อการบริโภค โดยสาเหตุที่ค่าปริมาณสารหนูในแหล่งน้ำมีค่าสูง เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการสะสมของสารหนูในสิ่งแวดล้อมจากพื้นที่ศักยภาพแหล่งแร่ในอดีตและจากสภาพธรรมชาติ รวมทั้งกิจกรรมทางด้านเกษตรกรรมที่มีการขุดเปิดหน้าดินเพื่อทำการเพาะปลูก ทำให้สารหนูที่อยู่ในดินปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม ประกอบกับการใช้สารเคมีที่มีสารหนูเป็นส่วนประกอบในการเกษตรของชาวบ้านที่อยู่ในบริเวณ

พื้นที่ มีผลทำให้ปริมาณสารหนูสูงด้วย สำหรับคุณภาพน้ำใช้ในชุมชนและน้ำในชุมชนเมือง บริเวณพื้นที่เหมืองแร่ดีบุกเก่าในเขตพื้นที่จังหวัดชุมพรและระนอง โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำครอบคลุมทุกพื้นที่แหล่งแร่ดีบุกเก่าในเขตจังหวัดชุมพร จำนวน ๔๖ จุด และจังหวัดระนอง จำนวน ๗๐ จุด โดยขอความอนุเคราะห์สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค ในการวิเคราะห์หาปริมาณสารหนู (As) ในตัวอย่างน้ำ เพื่อนำมาวิเคราะห์และประมวลผล สำหรับนำไปใช้ในการเฝ้าระวังหรือแจ้งเตือนชาวบ้านในการใช้น้ำโดยปลอดภัยต่อสุขภาพต่อไป ปัจจุบันอยู่ระหว่างรอผลการวิเคราะห์หาค่าปริมาณสารหนูจากห้องปฏิบัติการ

ส่วนปัญหาการปนเปื้อนของตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ อำเภothองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง โดยรอบ ได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำจำนวน ๒๒ จุด และเก็บตัวอย่างตะกอนธารน้ำจำนวน ๒๐ จุดเพื่อวิเคราะห์หาปริมาณตะกั่วที่ปนเปื้อนโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด และใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการฟื้นฟูและแก้ไขปัญหาเรื่องดังกล่าวต่อไป ปัจจุบันอยู่ระหว่างรอผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการ

สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าปริมาณตะกั่วในน้ำผิวดิน ปี ๒๕๕๔ ผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำผิวดินในลำห้วยคลิตี้ และแหล่งน้ำธรรมชาติบริเวณใกล้เคียงจำนวน ๒๒ จุด พบว่าปริมาณการปนเปื้อนของตะกั่วทั้งหมด (ไม่ผ่านการกรองตัวอย่าง) ที่ทำการตรวจวัด ทุกจุดมีค่าตะกั่วเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินที่กำหนดไว้ให้มีค่าไม่เกิน ๐.๐๕ มิลลิกรัม/ลิตร และจุดที่มีค่าตะกั่วทั้งหมดสูงสุดคือ บริเวณจุดผ่านบ้านคลิตี้ล่าง กลุ่มลำห้วยชะนี - ห้วยองผาะ - ห้วยม่วง-ห้วยเขางู และเมื่อเปรียบเทียบปริมาณตะกั่วทั้งหมดกับปีที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่มีปริมาณการปนเปื้อน

ของตะกั่วทั้งหมด เพิ่มขึ้น (๒๑ จุด) สำหรับปริมาณการปนเปื้อนของตะกั่วละลาย (ผ่านการกรองตัวอย่าง) พบว่าจุดที่ทำการตรวจวัดส่วนใหญ่มีค่าตะกั่วเกินเกณฑ์มาตรฐานน้ำผิวดิน (๑๗ จุด) และจุดที่มีค่าตะกั่วละลายสูงสุดคือบริเวณสะพาน (ห้วยชะนี) กลุ่มลำห้วยชะนี-ห้วยองผาะ-ห้วยม่วง-ห้วยเขางู เมื่อเปรียบเทียบปริมาณตะกั่วละลายกับปีที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่มีปริมาณตะกั่วละลายเพิ่มขึ้น (๒๐ จุด)

การเก็บตัวอย่างน้ำ

การตรวจวัดคุณภาพน้ำ

๒. ตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมภายหลังการอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ได้ทบทวนรายละเอียดกิจกรรม วิธีการ และตรวจสอบมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของการทำเหมืองแร่ในภาพรวมของพื้นที่กลุ่มประทานบัตรเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน จังหวัดราชบุรี ระดมความคิดเห็นต่อผลกระทบหรือข้อกังวลที่เกิดขึ้นจากการทำเหมืองจากประชาชนโดยรอบ เพื่อกำหนดแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในพื้นที่กลุ่มประทานบัตรเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน จังหวัดราชบุรี เป็นเรื่องการพังกระจายของฝุ่นละอองภายในโรงโม่หินและถนนสาธารณะ รวมทั้งได้ทำการตรวจวัดคุณภาพอากาศ ระดับเสียง และ ความสั่นสะเทือน บริเวณวัดเขาถ้ำกฤษณ์ วัดถ้ำยอดทอง บ้านเขาพระเอก บ้านกูป และบ้านหนองรี้น เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์ และจัดทำแผนปฏิบัติการ

ปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมจำนวน ๓ แผนหลัก ได้แก่ แผนปฏิบัติการสำหรับพื้นที่เฉพาะกำหนดให้ผู้ประกอบการแต่ละรายรับผิดชอบ แผนปฏิบัติการสำหรับพื้นที่กลาง กำหนดให้ชมรมโรงโม่หิน และหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมรับผิดชอบ และแผนปฏิบัติการในการติดตามตรวจสอบและกำกับดูแลในรูปของคณะกรรมการท้องถิ่น นอกจากนี้ ได้ติดตามผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่ผ่านมา และตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่แหล่งหินเขาเชิงเทียน จังหวัดชลบุรี และพื้นที่กลุ่มประทานบัตรเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน ในตำบลจรเข้สามพัน พลับพลาชัย และหนองไธ้ อำเภอยางทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งพบว่า ผู้ประกอบการได้ดำเนินการปรับปรุงกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง คุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบพื้นที่กลุ่มประทานบัตรทั้ง ๒ แห่ง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานฯ ทั้งนี้ ได้นำผลการศึกษาที่ได้ทั้งหมดมาปรับใช้ในการกำกับดูแลสภาพประกอบการเหมืองแร่ในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

การรับฟังปัญหาและข้อกังวลจากการทำเหมืองแร่

การส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

๑. ส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลมาใช้ในสถานประกอบการ

เป็นการส่งเสริมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการเพื่อสร้างความตระหนัก ในการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ โดยการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำกิจกรรม ๕ส มาใช้ในสถานประกอบการ ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี และสามารถลดปัญหาด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมในการประกอบการลงได้ เช่น ปริมาณฝุ่นสะสม ปริมาณขยะในพื้นที่ และทัศนียภาพที่ไม่น่าดู เป็นต้น ควบคู่กับการลดต้นทุนการผลิต นอกจากนั้นยังได้ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่เคยเข้าร่วมโครงการมาแล้วสามารถพัฒนาขยายผลไปสู่ระบบการจัดการอื่น ๆ เช่น การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน การจัดการอะไหล่และพัสดุ เป็นต้น เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถรักษากิจกรรม ๕ส และปรับปรุงกระบวนการผลิต และการทำงานให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ในระยะยาว โดยส่งเสริม

ให้ผู้ประกอบการทำและขยายผล

๕ส ในสถานประกอบการ ดำเนินการสำรวจสภาพปัญหาเบื้องต้นของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ และได้จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับการทำ ๕ส ให้ผู้ประกอบการจำนวน ๑๘ ราย ผู้ประกอบการมีการดำเนินขั้นตอนต่างๆ ในการทำกิจกรรม ๕ส อาทิ การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ทำมาตรฐาน ๕ส ทำ Big Cleaning Day และมีการตรวจประเมินมาตรฐาน ๕ส แบ่งเป็นผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการรายใหม่จำนวน ๘ ราย ผู้ประกอบการที่รักษากิจกรรม ๕ส เป็นปีที่ ๒ จำนวน ๕ ราย และผู้ประกอบการที่พัฒนาขยายผลกิจกรรม ๕ส จำนวน ๕ ราย รวมทั้งตรวจติดตามการรักษาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการที่เคยเข้าร่วมโครงการฯ ไปแล้วทั้งหมดจำนวน ๓๑ ราย ในเขตจังหวัดกระบี่ ๑ ราย กาญจนบุรี ๒ ราย ชลบุรี ๑๑ ราย ตราด ๑ ราย นครสวรรค์ ๑ ราย นครศรีธรรมราช ๒ ราย ประจวบคีรีขันธ์ ๒ ราย สระบุรี ๘ ราย ระยอง ๒ ราย และสุโขทัย ๑ ราย

ผลการส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อม

๒. ส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

ดำเนินการโดยการตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการฯ ของผู้ประกอบการ การให้คำแนะนำในการปรับปรุงพื้นที่ การปลูกและดูแลต้นไม้ ตลอดจนพันธุ์ไม้ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ จำนวน ๑๑๔ ราย มีผู้ประกอบการเข้าร่วมดำเนินการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ จำนวน ๔๗ ราย ๔๗ พื้นที่ใน ๑๑ ภูมิภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี ระยอง สระแก้ว เลย หนองบัวลำภู อุดรธานี และขอนแก่น รวมเนื้อที่ปลูกต้นไม้โตเร็ว ๑๓๒ ไร่ รวมจำนวนกล้าไม้ ๕๒,๘๐๐ ต้น ทั้งนี้ได้ดำเนินการขอกกล้าไม้จากกรมป่าไม้

เพื่อสนับสนุนกล้าไม้และวัสดุการเกษตรบางส่วน ซึ่งผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถไปรับได้ที่สถานีเพาะชำกล้าไม้จังหวัดหรือสถานีเพาะชำกล้าไม้ที่อยู่ใกล้เคียง มีการออกภาคสนามเพื่อติดตามการดำเนินการของผู้ประกอบการ และมีการดำเนินการติดตามผลการส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ ปีที่ผ่านมา จำนวน ๕๓ ราย นอกจากนี้ มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ผู้ประกอบการเรื่อง “เรียนรู้สู่..... ผู้จัดการสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ รุ่นที่ ๒” เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการฟื้นฟูพื้นที่ประกอบการ โดยมีผู้ประกอบการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการจำนวน ๑๓๖ คน มีผู้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน ๖๓ คน

๓. พัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่สู่โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด

(Clean Development Mechanism: CDM)

การดำเนินโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่สู่โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาดสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการดำเนินโครงการต่อเนื่องเป็นปีที่ ๔ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความพร้อมและมีความต้องการที่จะดำเนินโครงการเพื่อร่วมลดภาวะโลกร้อน ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันมีสถานประกอบการนำร่อง ๔ แห่ง ได้แก่ ๑) บริษัท ตะวันออกพัฒนา จำกัด

๒) บริษัท พี.แอนด์.เอส. โดโล-โลม จำกัด ๓) ห้างหุ้นส่วนจำกัดทุ่งนัยศิลาทอง และ ๔) บริษัท เกษมศักดิ์ เทรตดี จำกัด ได้รับการขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ จากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ อบก. โดยคาร์บอนฟุตพริ้นท์ เป็นข้อมูลที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างองค์กรทางธุรกิจ หรือเป็นการสื่อสารไปยังผู้บริโภค โดยมีการแสดงปริมาณคาร์บอนฟุตพริ้นท์ลงบนฉลากของผลิตภัณฑ์ของตน ข้อมูลนี้ถือว่าจำเป็นอย่างยิ่งต่อการขายสินค้าแก่กลุ่มผู้ซื้อที่มีจิตสำนึกสูงต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้บริโภค ตรวจสอบข้อมูลว่าผู้ผลิตได้ใส่ใจในภาคการผลิตต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม หรือต่อปัญหาโลกร้อนมากน้อยเพียงใด

ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ที่สถานประกอบการนำร่องได้รับการขึ้นทะเบียนจาก อบก.

อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน 4 แห่ง
นำร่องขอรับรองฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์

 บริษัท พี.แอนด์ เอส. โดโลไมต์ จำกัด ผลิตภัณฑ์แพคเกจ ซีเมนต์ ขนาดอนุภาค 150 เมช น้ำหนัก 1 กิโลกรัม	ประพจน์บัตรที่ 28470 /15572 162 g
 ห้างหุ้นส่วนจำกัดทุ่งนุ้ยศิลาทอง ผลิตภัณฑ์หินปูนขนาด 4 นิ้ว จำนวน 1 ตัน	ประพจน์บัตรที่ 23897/15314 90.7 kg
 บริษัท ตะวันออกพัฒนา จำกัด ผลิตภัณฑ์ทรายแก้วคัดพิเศษ EDSA4-00 น้ำหนัก 1 ตัน	ประพจน์บัตรที่ 23693/14949, 23694/14915 23.5 kg
 บริษัท เกษมศักดิ์ เทรดดิ้ง จำกัด ผลิตภัณฑ์เหล็กข้ออ้อย SD 40 น้ำหนัก 1 ตัน	ประพจน์บัตรที่ 23693/14949, 23694/14915 2.39 ton

 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

การส่งเสริมให้มีการปรับสภาพและใช้ประโยชน์พื้นที่ประกอบการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการปรับสภาพพื้นที่ผ่านการทำเหมืองแร่ชนิดหินอุตสาหกรรมชนิดเฟลด์สปาร์ ที่ตั้งตำบลวังประจวบ อำเภอเมือง จังหวัดตาก ขนาดเนื้อที่ ๙๖-๓-๗๕ ไร่ โดยการจัดทำระบบการส่งน้ำจากบ่อเหมืองเก่า คาดว่าจะสามารถดำเนินการจ่ายน้ำให้กับชุมชนได้ไม่น้อยกว่าปีละ ๒๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร/ปี เพื่อให้ประชาชนโดยรอบพื้นที่โครงการได้มีแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร การอุปโภคและบริโภค และปรับปรุงภูมิทัศน์โดยการปลูกต้นไม้เพิ่มเติมในพื้นที่เป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชน และสามารถใช้ประโยชน์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจหรือการสันทนาการในอนาคต ซึ่งการดำเนินงานโครงการได้แล้วเสร็จและส่งมอบให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลวังประจวบ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการรูปแบบการดำเนินงานโครงการต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

ทำการสำรวจ ออกแบบ
และกำหนดรูปแบบการพัฒนาพื้นที่

โรงเรือนสำหรับเก็บเครื่องสูบน้ำ

สร้างระบบทางเข้ารับน้ำ : สร้างระบบการจราจรเพื่อให้รถรับน้ำเข้ารับน้ำจากบ่อเหมืองได้อย่างสะดวกและปลอดภัย การสร้างหรือปรับผิวจราจรกว้าง ๒ เมตร ยาวประมาณ ๔๐๐ เมตร รวมถึงปรับลานรับส่งของรถบรรทุกทุกบริเวณขอบบ่อเหมืองเก่า โดยใช้เครื่องจักรกลหนักเข้าช่วยดำเนินการ

สร้างระบบจ่ายน้ำจากบ่อเหมืองเก่า : ดำเนินการติดตั้งเครื่องสูบน้ำเพื่อการสูบน้ำจากบ่อเหมืองมาใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ตามความต้องการของผู้ใช้ โดยเครื่องสูบน้ำที่ใช้เป็นเครื่องสูบน้ำดีเซล แบบหอยโข่ง กำลังเครื่องยนต์ ๖.๖ แรงม้า มีความสามารถดูดน้ำได้ ๑,๐๐๐ ลิตร/นาทิจ โดยติดตั้งไว้ภายในโรงเรือนสำหรับเก็บเครื่องสูบน้ำทั้งนี้เพื่อให้มีความปลอดภัยป้องกันจากปัญหาจากการลักขโมย โรงเรือนมีขนาดความกว้าง ๓ เมตร ยาว ๓ เมตร ฐานปูด้วยซีเมนต์ ล้อมรอบโรงเรือนด้วยรั้วเหล็ก และมุงหลังคาด้วยแผ่นกระเบื้อง

ระบบการส่งน้ำจะใช้ระบบท่อ โดยน้ำที่สูบขึ้นมาจากบ่อเหมืองจะถูกส่งไปตามท่อสูบน้ำ PVC ไปยังจุดส่งน้ำ ซึ่งห่างจากโรงเรือนเครื่องสูบน้ำระยะทางประมาณ ๖ เมตร จุดส่งน้ำที่จัดทำขึ้นจะอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ ๓ เมตร มีลักษณะเป็นท่อปล่อยน้ำโดยรถที่จะมารับน้ำก็สามารถรับน้ำได้อย่างสะดวก

ติดตั้งป้ายโครงการไว้บริเวณถนนด้านหน้าพื้นที่โครงการที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนจำนวน ๓ จุด คือ บริเวณจุดเชื่อมต่อของถนนทางหลวงหมายเลข ๑๒ และ ถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ๒๐๔๐ จำนวน ๑ ป้าย ติดตั้งป้ายบอกทางเข้าพื้นที่โครงการริมหลวงชนบทหมายเลข ๒๐๔๐ บริเวณด้านหน้าพื้นที่โครงการ จำนวน ๑ ป้าย และติดตั้งป้ายโครงการไว้บริเวณพื้นที่โครงการใกล้กับโรงเรือนสำหรับเก็บเครื่องสูบน้ำ จำนวน ๑ ป้าย เพื่อให้ผู้ที่

ต้องการเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่สามารถเข้าถึงพื้นที่โครงการได้

การปรับปรุงทัศน/ฟื้นฟูพื้นที่ : ดำเนินการปลูกต้นไม้เพิ่มเติมภายในพื้นที่โครงการ รวม ๒๓๐ ต้น เช่น ต้นสะเดา ต้นประดู่กิ่งอ่อน ต้นโอ๊กอินเดีย ต้นมะค่าโมง เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชน การพักผ่อนหย่อนใจ หรือกิจกรรมสันทนาการอื่นๆ ของประชาชนในชุมชน

ปลูกต้นไม้เพื่อการปรับปรุงทัศนในพื้นที่โครงการ

โครงการเหมืองแร่สีเขียว

เพื่อยกระดับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้สูงขึ้น โดยมุ่งหวังให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้วยการปฏิบัติตามนโยบายหลักๆ ๖ ประการ ได้แก่ ๑) ความรับผิดชอบต่อสังคม ๒) การลด ป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ๓) การดูแลความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของพนักงานและชุมชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ๔) จัดให้มีพื้นที่สีเขียวเรียบร้อยสะอาดตา ๕) ดำเนินการอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ และ ๖) มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ทั้งนี้ได้ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานนำหลักเกณฑ์เหมืองแร่สีเขียวไปยกระดับมาตรฐานการประกอบการของตน โดยสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการมีความต้องการที่จะพัฒนาสถานประกอบการสู่เหมืองแร่สีเขียว โดยมุ่งหวังที่จะเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประชาชนโดยทั่วไปเกิดทัศนคติที่ดีขึ้นต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ตลอดจนเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนและผู้ประกอบการ กิจกรรมสำคัญประการหนึ่งคือการตรวจประเมินผู้ประกอบการเพื่อรับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวและมอบรางวัลให้แก่ผู้ประกอบการสำหรับในปี ๒๕๕๕ มีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน ๔๗ ราย มีผู้ผ่านการประเมินเข้ารับรางวัลประจำปี จำนวน ๔๑ ราย

การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้เข้าร่วมประชุม และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของไทยและต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและโลจิสติกส์อุตสาหกรรมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของไทยและต่างประเทศ

๑. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asia Nations: ASEAN)

ความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียนเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกในภูมิภาคอาเซียนและประเทศคู่เจรจา ๓ ประเทศ (สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี) ในการสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและโลจิสติกส์อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มปริมาณการค้าและการลงทุน ให้ได้แร่ธาตุที่มีคุณภาพจากการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม อันเป็นการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียวที่ยั่งยืนและกระชับความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจา

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินงานภายใต้กรอบความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน ดังนี้

๑.๑ การประชุมด้านแร่ของอาเซียนประกอบด้วย การประชุมรัฐมนตรีด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ ๓ การประชุมความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน+๓ ครั้งที่ ๔ การประชุมคณะกรรมการด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ ๘ การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ ๑๑ การประชุมคณะกรรมการด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ ๙

โดยการประชุมดังกล่าวได้มีการติดตามการดำเนินการที่ผ่านมาและหารือเกี่ยวกับข้อเสนอโครงการที่แต่ละประเทศจะดำเนินการตามแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียนสำหรับดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘ (ASEAN Mineral Cooperation Action Plan ๒๐๑๑ – ๒๐๑๕) ทั้งนี้ ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานใน ๔ กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมการสร้างกลไกแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านสังคมตลอดจนกฎหมายและมาตรฐานสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการพัฒนากรอบ การประเมินความยั่งยืนของภาคเหมืองแร่พร้อมแนวทางการประเมินและการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการฝึกอบรมนักวิจัยด้านแร่และธรณีวิทยา และกิจกรรมข้อมูลทุนการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาด้านแร่

๑.๒ การประชุมเชิงปฏิบัติการ หัวข้อ Mine Reclamation Technology and Practice

โดยร่วมกับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และ Korea Mine Reclamation Corporation: MIRECO สาธารณรัฐเกาหลี จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการหัวข้อ Mine Reclamation Technology and Practice ระหว่างวันที่ ๒๓ – ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ เหมืองแม่เมาะ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่การทำเหมืองแร่ สร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยง และเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐในอุตสาหกรรมแร่ของไทย ผู้ประกอบการเหมืองแร่ของไทยกับหน่วยงานด้านการฟื้นฟูพื้นที่การทำเหมืองแร่ของสาธารณรัฐเกาหลี

๒. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC)

ร่วมประชุม ติดตามความคืบหน้าความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือ APEC ทั้งระดับกลุ่มทำงานพิเศษด้านเหมืองแร่ หรือ Mining Task Force และระดับรัฐมนตรี หรือ APEC Ministers Responsible for Mining: MRM โดยที่ประชุม MRM ครั้งที่ ๔ ณ สหพันธรัฐรัสเซีย ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ได้ออกแถลงการณ์ร่วม

ที่แสดงถึงความสำคัญของการพัฒนาการทำเหมืองแร่อย่างยั่งยืนโดยผ่านกลไกการบูรณาการในภูมิภาค APEC การสนับสนุนการลงทุน การเพิ่มความรับผิดชอบทางสังคม นวัตกรรมและความก้าวหน้าด้านสิ่งแวดล้อมในการทำเหมืองแร่ นอกจากนี้ยังได้พิจารณาแนวทางการดำเนินงานในอนาคตของ Mining Task Force ซึ่งเป็นกรอบนโยบายในการสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และโลหะให้มีการเปิดกว้าง โปร่งใส และมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

๓. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำโขง (Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy: ACMECS)

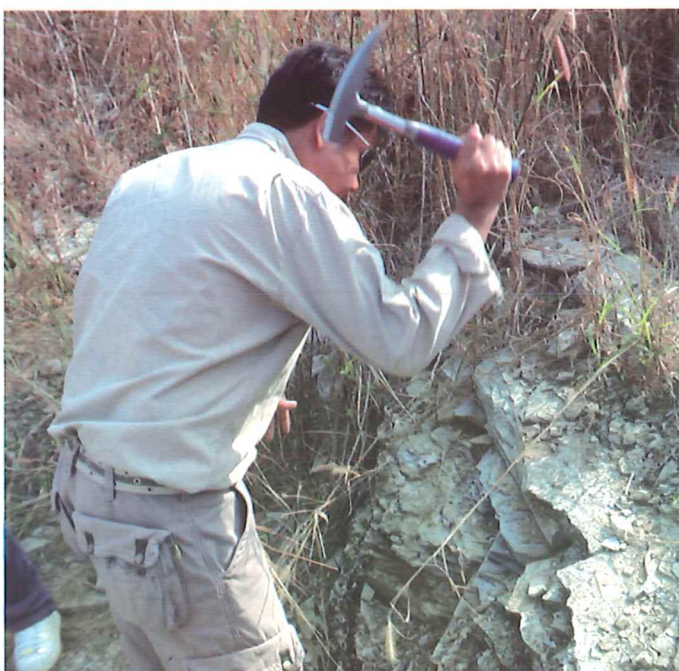
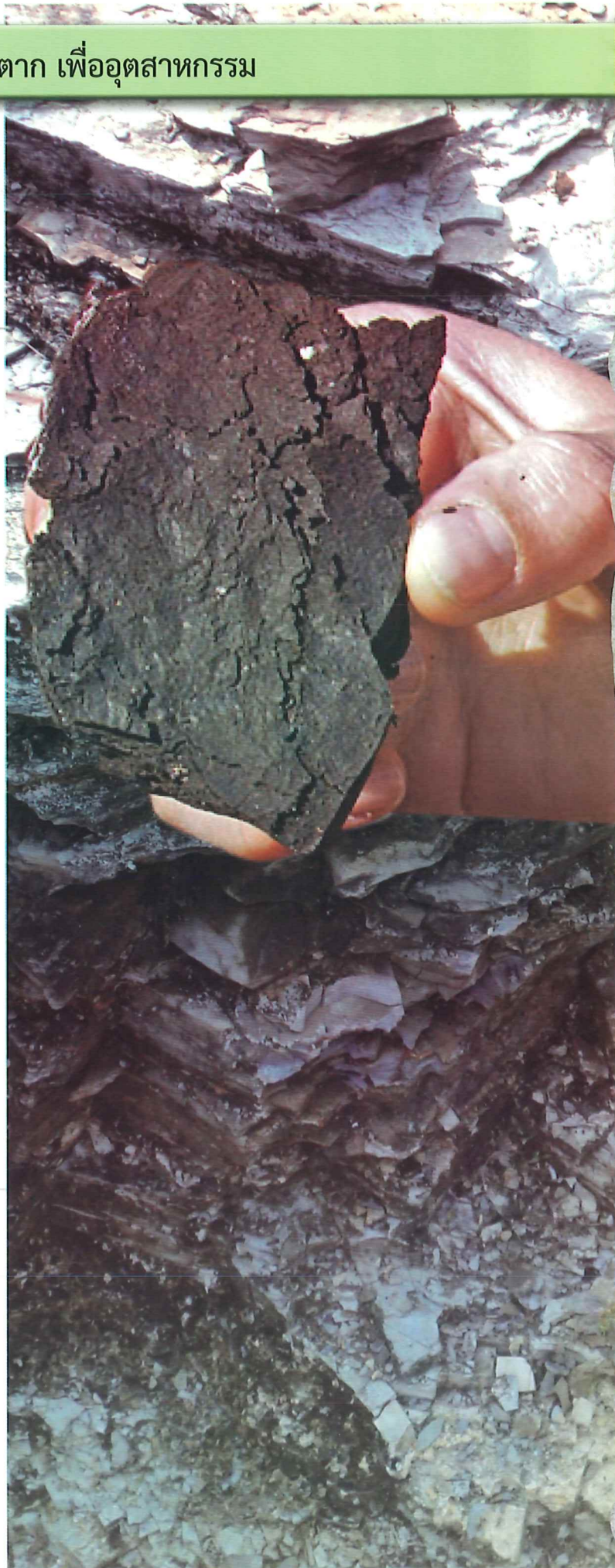
จัดการฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการด้านเหมืองแร่ให้แก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน ๑๒ คน ระหว่างวันที่ ๙ - ๒๘ มกราคม ๒๕๕๕ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศกระทรวงการต่างประเทศ ภายใต้กรอบความร่วมมือ ACMECS ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการฝึกอบรมดังกล่าว เป็นการ

ฝึกอบรมภาคทฤษฎีและการศึกษาดูงานการทำเหมืองแร่ ณ สถานประกอบการ ได้แก่ โรงถลุงแร่เหล็ก บริษัท เอ็น.ที.เอส. สตีลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) จังหวัดชลบุรี เหมืองและโรงถลุงสังกะสี บริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) จังหวัดตาก และเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จังหวัดลำปาง การฝึกอบรมครั้งนี้ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ของทั้งสองประเทศ อีกทั้งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกันในอนาคต

การพัฒนาแหล่งหินน้ำมันแอ่งแม่สวด จังหวัดตาก เพื่ออุตสาหกรรม

หินน้ำมัน (Oilshale) เป็นทรัพยากรแร่ที่มีองค์ประกอบเป็นสารอินทรีย์และอนินทรีย์ จึงสามารถใช้ประโยชน์เป็นแหล่งพลังงานและวัตถุดิบได้ ประเทศไทยมีแหล่งแร่หินน้ำมันที่สำคัญบริเวณอำเภอแม่สวดและอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก จากผลการศึกษาของกรมทรัพยากรธรณีระหว่างปี ๒๕๑๗-๒๕๒๒ พบว่า พื้นที่แหล่งแร่ครอบคลุมบริเวณกว่า ๕๕๒ ตารางกิโลเมตร มีปริมาณสำรองทางธรณีวิทยา ๑๘,๖๖๙ ล้านตัน คิดเป็นปริมาณน้ำมันหินได้ประมาณ ๕,๙๙๖ ล้านบาร์เรล หรือประมาณการเป็นแหล่งพลังงานทดแทนการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงได้ ๒๐ ปี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ทำการศึกษาแนวทางการทำเหมืองและใช้ประโยชน์หินน้ำมันแอ่งแม่สวดตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน ครอบคลุมพื้นที่ ๒๔๖ ตารางกิโลเมตร (พื้นที่ ๑๐๔ ตารางกิโลเมตร ตามมติคณะรัฐมนตรี และพื้นที่บางส่วนของตำบลแม่กาษาและแม่ตา) ครอบคลุมรายละเอียดด้านความเป็นไปได้ในการทำเหมือง แนวทางสำรวจเพิ่มเติมผลกระทบสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีการผลิต และการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณแหล่งแร่ โดยได้นำข้อมูลหลุมเจาะของกรมทรัพยากรธรณีและของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ จำนวน ๘๐ และ ๑๖ หลุมตามลำดับ มาใช้ศึกษาความเป็นไปได้ในการทำเหมืองและใช้ประโยชน์หินน้ำมัน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า โครงการทำเหมืองและใช้ประโยชน์หินน้ำมันมีความเป็นไปได้

ถ้าราคาน้ำมันสูงกว่า ๑๓๐ เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรลขึ้นไป โดยโครงการจะมีผลตอบแทนการลงทุน (IRR) มากกว่าร้อยละ ๒๘.๒ และระยะเวลาคืนทุน ๙.๘ ปี ทั้งนี้ การประเมินดังกล่าวคิดรวมมูลค่ากากและเถ้าหินน้ำมัน ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการใช้ประโยชน์หินน้ำมันที่สามารถใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมอื่นได้ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่าพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในบริเวณเดียวกับ แนวทางการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ซึ่งขณะนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อยู่ระหว่างการเร่งดำเนินการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง

ในระดับท้องถิ่นและส่วนกลาง เพื่อบูรณาการพัฒน แหล่งหินน้ำมันแอ่งแม่สอดรวมกับการพัฒนาพื้นที่และชุมชนในบริเวณดังกล่าว ทั้งนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบให้กำหนดเขตพื้นที่ แหล่งหินน้ำมันแอ่งแม่สอด จังหวัดตาก เป็นเขตเพื่อศึกษา สำรวจ และผลักดันการใช้ประโยชน์หินน้ำมันในภาคอุตสาหกรรม พร้อมทั้ง กำหนดแนวทางการพัฒนา แหล่งหินน้ำมันแอ่งแม่สอดเป็นแหล่งพลังงานและวัตถุดิบในอุตสาหกรรม โดยมีกำหนดระยะเวลาดำเนินงาน ๔ ปี นับจากวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ

ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน

- ➡ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้า
- ➡ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อการพัฒนาของเสีย
- ➡ การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตซิลิกอนความบริสุทธิ์สูงจากแร่ควอตซ์

อุตสาหกรรมพื้นฐาน หมายถึง อุตสาหกรรมที่ทำหน้าที่เป็นฐานการผลิตให้กับอุตสาหกรรมรายสาขา ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ อุตสาหกรรมจัดหาปัจจัยการผลิตและอุตสาหกรรมผลิตวัตถุดิบ/วัตถุดิบทดแทนอื่นๆ รวมถึงอุตสาหกรรมรีไซเคิล อุตสาหกรรมพื้นฐานจึงมีความสำคัญในการเป็นฐานการผลิตให้กับอุตสาหกรรมรายสาขา โดยเป็นผู้จัดหาและสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบของประเทศ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความสำคัญกับบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้หรือกากของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยในปีงบประมาณ 2555 ได้ดำเนินงานในด้านต่างๆ โดยมีภารกิจสำคัญ ดังนี้

การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมโพแทช

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความสำคัญกับบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้หรือกากของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กพร. มีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๑. การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโพแทช

ประเทศไทยมีปริมาณสำรองแร่โพแทชซึ่งเกิดรวมอยู่ในแอ่งเกลือหินทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน ๔๐๗,๐๐๐ ล้านตัน เป็นปริมาณสำรองแร่คาร์บอเนตที่มีส่วนประกอบของโพแทช แมกนีเซียม และเกลือ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านตัน และเป็นปริมาณสำรองแร่ซิลิเกตที่มีส่วนประกอบของโพแทชเป็นหลัก จำนวน ๗,๐๐๐ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าของแร่โพแทช รวมกว่า ๓๑ ล้านล้านบาท (ราคาโพแทช ๕๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน อัตราแลกเปลี่ยน ๓๐ บาทต่อเหรียญสหรัฐ) ขณะที่ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการผลิตในประเทศ ต้องนำเข้าแร่โพแทชจากต่างประเทศ อาทิ แคนาดา เบลารุส รัสเซีย และเยอรมัน เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ยเคมี เซรามิก สบู่ ผงซักฟอก และยารักษาโรค โดยในแต่ละปีมีความต้องการใช้แร่โพแทชในประเทศ ๗๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี

ดังนั้น หากมีการพัฒนาอุตสาหกรรมโพแทชในประเทศไทย จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมากมหาศาลแก่ประเทศไทย ซึ่งนอกจากจะสามารถทดแทนการนำเข้าแร่โพแทชจากต่างประเทศได้ทั้งหมด ยังสามารถตอบสนองความต้องการแร่โพแทชของประเทศต่างๆ ในทวีปเอเชียได้ด้วย เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความต้องการประมาณ ๑๐ ล้านตันต่อปี ประเทศอินเดียมีความต้องการประมาณ ๖ ล้านตันต่อปี และประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียนมีความต้องการประมาณ ๔ ล้านตันต่อปี เป็นต้น อย่างไรก็ตาม โครงการอุตสาหกรรมโพแทชเป็นโครงการขนาดใหญ่

การดำเนินโครงการจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับโครงการเป็นจำนวนมาก ซึ่ง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ให้ความสำคัญกับพัฒนาอุตสาหกรรมโพแทช ด้วยการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียส่วนร่วมกับการพัฒนา ตามที่ได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโพแทช ดังนี้

๑.๑ การส่งเสริมให้เกิดการลงทุน

ดำเนินการชักชวนให้นักลงทุนยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โพแทช เป็นเหตุให้นักลงทุนยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษจำนวน ๔ ราย ได้แก่

๑) บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล โพแทช จำกัด ได้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โพแทชเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ครอบคลุมพื้นที่ ๑๙๐,๐๐๐ ไร่ ในพื้นที่อำเภอ คำเขื่อนแก้ว และ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

๒) บริษัท สยาม ที. เจ. อินดัสตรี จำกัด ได้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โพแทช เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ ครอบคลุมพื้นที่ ๗๐,๐๐๐ ไร่ ในพื้นที่ อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

๓) บริษัท ไทย โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ได้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โพแทช ครอบคลุมพื้นที่ ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ ในพื้นที่อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอสระใคร อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

๔) บริษัท แม็ซง ไมนิ่ง จำกัด ได้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โพแทช ครอบคลุมพื้นที่ ๖,๒๕๐ ไร่ ในพื้นที่อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย

การให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา

ดำเนินการให้คำปรึกษาแก่ผู้ยื่นคำขออนุญาตประทานบัตรทำเหมืองแร่โพแทช และผู้ยื่นขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่ จำนวน ๔ ราย ได้แก่

๑) บริษัท เหมืองแร่โปแตชอาเซียน จำกัด (มหาชน) (APMC) ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่โพแทช ในท้องที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ เนื้อที่ ๙,๗๐๗ ไร่ โดยได้ให้คำปรึกษาทั้งทางด้านเทคนิควิศวกรรม ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

๒) บริษัท เอเชีย แปซิฟิค โปแตช จำกัด (APPC) (บริษัทในเครือบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่โพแทช ในท้องที่อำเภอเมือง และอำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี

เนื้อที่ ๒๖,๔๔๖ ไร่ โดยได้ให้คำปรึกษาทั้งทางด้านเทคนิค วิศวกรรม ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสังคม รวมถึงการประชาสัมพันธ์โครงการ และการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

๓) บริษัท ไทยคาลิ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่โพแทช ในพื้นที่ อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๙,๐๐๐ ไร่ โดยได้ให้คำปรึกษาด้านกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

๔) บริษัท ไชน่า หมิงต้า ประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โพแทช ในพื้นที่ ตำบลวานรนิวาส ตำบลคอนสวรรค์ ตำบลธาตุ ตำบลขัวก่าย ตำบลนาคำแล ตำบลศรีวิชัย อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร ครอบคลุมพื้นที่ ๑๒๐,๐๐๐ ไร่ โดยได้ให้คำปรึกษาด้านกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ

๑.๒ การจัดทำข้อมูลวิชาการ

ดำเนินการจัดทำข้อมูลวิชาการเพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมโปแตชซึ่งได้แก่จัดทำฐานข้อมูลตัวอย่างแร่โปแตชที่เก็บไว้ในโรงเก็บตัวอย่างแร่ จังหวัดขอนแก่น

๑.๓ การศึกษาและประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ การพัฒนาแหล่งแร่โปแตช

ดำเนินโครงการศึกษาและประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งแร่โปแตช ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙ ให้ศึกษาและประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาแหล่งแร่โปแตชในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบกรอบแนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ซึ่งที่ผ่านมาในการประชุมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรธรณี และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ที่ประชุมได้มีมติให้ กพร. เป็นเจ้าภาพหลักในเรื่องดังกล่าว ซึ่งได้จัดให้มีการประชุมระดมความคิดเห็นต่อร่างขอบเขตการศึกษาและประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งแร่โปแตชในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง โดยได้ข้อสรุปของขอบเขตการศึกษา และได้ว่าจ้างมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นที่ปรึกษา โดยลงพื้นที่จังหวัดอุดรธานี สกลนคร และชัยภูมิ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น และจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อกำหนดขอบเขตการศึกษา (Public Scoping) และปรับปรุงแผนการดำเนินงาน ที่จังหวัด อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ ต่อมาได้มีการจัดประชุมให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะการจัดทำรายงานประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA โปแตช) โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการชาวบ้าน เข้ามาให้ความเห็นหลากหลาย คณะที่ปรึกษา ยังได้ลงพื้นที่รับฟังความเห็นชาวบ้านอีกหลายครั้ง

(Focus Group) มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้ส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ให้คณะกรรมการฯ และจัดการประชุมสรุปผลการดำเนินงานโครงการเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ปัจจุบันกรรมการตรวจงานจ้างได้ลงนามตรวจรับงานแล้ว

ข้อสรุปทางเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาเหมืองแร่โปแตช ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการวิเคราะห์ทางเลือกยุทธศาสตร์ การพัฒนาเหมืองแร่โปแตช ด้วยวิธี MCA ,IFAS&EFAS และ Focus Group สามารถสรุปผลทางเลือกในการพัฒนาเหมืองแร่ของจังหวัดชัยภูมิ นครราชสีมา อุดรธานี และสกลนคร ไปในทิศทางเดียวกัน คือให้มีการพัฒนาเหมืองแร่โปแตชภาคตะวันออกเฉียงเหนือในบางพื้นที่อย่างมีเงื่อนไขดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ตัวชี้วัด และมาตรการป้องกันไว้ล่วงหน้า ทั้ง ๔ มิติ (มิติเทคโนโลยี มิติสิ่งแวดล้อม มิติสังคม มิติเศรษฐศาสตร์) ในรายงาน SEA เป็นส่วนหนึ่งในเงื่อนไขของการพัฒนาเหมืองแร่โปแตช

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนในรายงาน SEA เป็นส่วนหนึ่งในเงื่อนไขของการพัฒนาเหมืองแร่โปแตช

๓. ค่าภาคหลวงของ อบต. และ อบจ. ในพื้นที่พัฒนาเหมืองแร่โปแตช ควรได้รับการจัดสรรอย่างเพียงพอในการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามยุทธศาสตร์ของพื้นที่ และควรนำมาใช้เพื่อการตอบสนองการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นสำคัญ

๔. ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบในการประกอบอาชีพ เนื่องจากการพัฒนาเหมืองแร่โพแทช ควรได้รับการชดเชยรายได้ที่เหมาะสม ตามข้อเสนอแนะจากผลการศึกษานี้

๑.๔ คณะกรรมการศึกษา ติดตาม กระบวนการขออนุญาตประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โพแทชจังหวัดอุดรธานี

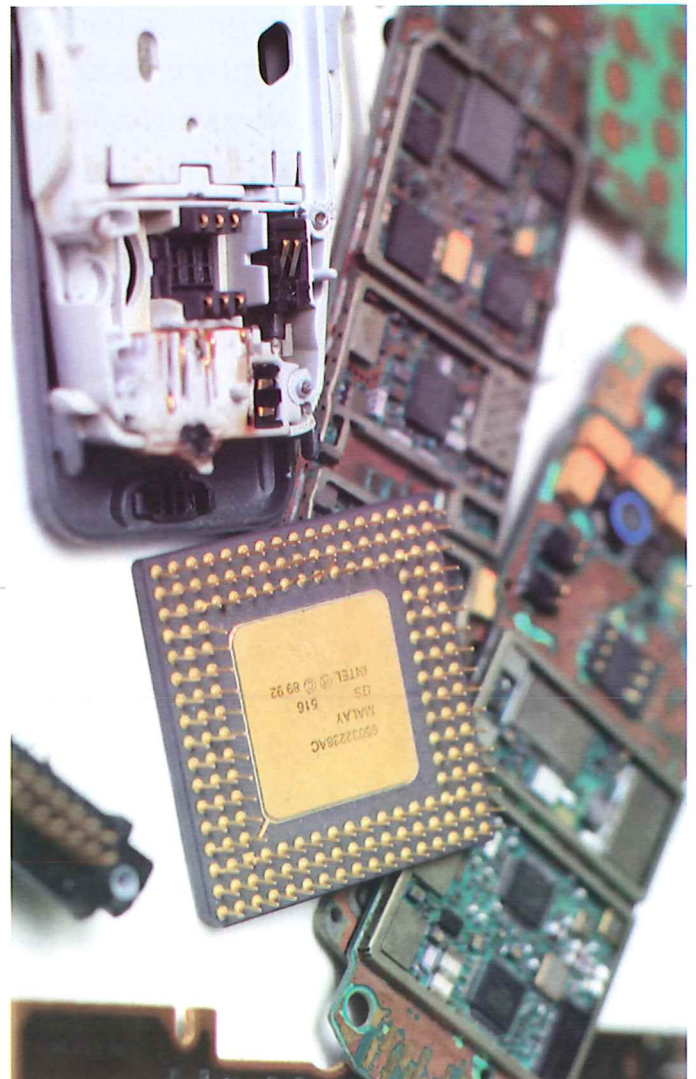
ที่ผ่านมา กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้มีคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษา ติดตาม กระบวนการขออนุญาตประทานบัตรโครงการเหมืองแร่โพแทชจังหวัดอุดรธานีเพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหาความขัดแย้งกับกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

อุดรธานี โดยกลุ่ม อบ. เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ การดำเนินงานได้จัดให้มีการประชุมไปแล้วจำนวน ๓ ครั้ง และคณะกรรมการฯ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบหมุดหลักฐานเขตคำขอประทานบัตรและทิศทางการไหลของน้ำ และจะมีการประชุมครั้งที่ ๔ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖

การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อการพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินโครงการต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการนำขยะหรือวัสดุเหลือใช้และกากของเสีย รวมถึงผลพลอยได้ (หรือ By-products) จากกระบวนการผลิต กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรมโดยอาศัยจุดแข็งของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีแร่ และด้านเทคโนโลยีโลหการ ซึ่งเป็นรากฐานของเทคโนโลยีรีไซเคิล โดยดำเนินงานร่วมกับที่ปรึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้วัสดุเหลือใช้และกากของเสียที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเฉลี่ย ๓๗ ล้านตันต่อปี (เป็นขยะมูลฝอยจากภาคครัวเรือนและสำนักงาน ๑๕ ล้านตันต่อปี และวัสดุเหลือใช้ และกากของเสียจากภาคอุตสาหกรรม ๑๙-๒๕ ล้านตันต่อปี) กลายเป็นแหล่งวัตถุดิบด้านแร่ โลหะ และพลังงานทดแทนที่สำคัญของประเทศ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

ด้านเทคโนโลยีรีไซเคิล ได้ศึกษา รวบรวม และถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลให้แก่ผู้ประกอบการ รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลในประเทศ มีของเสียกลุ่มเป้าหมาย ๑๒ ชนิด ได้แก่ ๑) กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียโรงงานชุบเคลือบผิวด้วยโลหะที่มีดีบุก (Sn) เป็นองค์ประกอบ

๒) ตะกรันจากการหลอมอลูมิเนียม ๓) ตะกรันจากการหลอมอลูมิเนียม ๔) ฝุ่นจากการหลอมอลูมิเนียม ๕) แบตเตอรี่ที่ใช้งานแล้วที่มีนิกเกิล (Ni) เป็นองค์ประกอบ ๖) แบตเตอรี่ที่ใช้งานแล้วและมีลิเทียม (Li) เป็นองค์ประกอบ ๗) สารเคมีจากกระบวนการกัดลายวงจร ๘) เศษโครงวงจรรวม ๙) สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้วจากอุตสาหกรรมการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมที่มีโคบอลต์ (Co) และโมลิบดีนัม (Mo) เป็นองค์ประกอบ ๑๐) สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้วจากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่มีนิกเกิล (Ni) เป็นองค์ประกอบ ๑๑) สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้วจากอุตสาหกรรมเคมีอนินทรีย์ที่มีวานาเดียม (V) เป็นองค์ประกอบ ๑๒) สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้วจากอุตสาหกรรมเคมีอนินทรีย์ที่มีแพลตตินัม (Pt) เป็นองค์ประกอบ ทั้งนี้ จะมีมูลค่าเพิ่มในประเทศ จากการลงทุนและ/หรือการนำของเสียเป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้นกว่า ๑๒๐ ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้ยังศึกษา และออกแบบศูนย์เทคโนโลยีรีไซเคิลของประเทศที่รองรับการศึกษา วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลทั้งในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab scale) และโรงงานต้นแบบ (Pilot scale) โดยมีการออกแบบทั้ง Conceptual design และ Detailed design รวมทั้งจัดทำแผนการพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีรีไซเคิลของประเทศที่มีประสิทธิภาพและครบวงจรทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการ ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในประเทศจากการลงทุนและ/หรือการใช้ประโยชน์ของเสียที่ได้รับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลโดยศูนย์เทคโนโลยีรีไซเคิลไม่น้อยกว่า ๗๐๐ ล้านบาทต่อปี และเมื่อดำเนินงานได้ระยะหนึ่งจะสามารถพัฒนาให้กลายเป็นศูนย์เทคโนโลยีรีไซเคิลของประเทศที่มีประสิทธิภาพทัดเทียมกับ ประเทศที่พัฒนาแล้วได้

ด้านการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาขยะหรือของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน ได้จัดทำข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์สนับสนุนการพัฒนาขยะหรือของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ขยะหรือของเสียทุกหน่วยงานมีข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ร่วมกันในการพัฒนาให้ขยะหรือของเสียกลายเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนที่สำคัญของประเทศ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้

๑. แผนผังการไหลของเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรม (Waste flow) ๑๐ ชนิด ได้แก่ ๑) แบตเตอรี่แห้งที่ใช้จนแล้ว ๒) ซากอุปกรณ์บำบัดไอเสียยานพาหนะ (Catalytic Converter) ๓) กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียอุตสาหกรรมเครื่องหนังและขนสัตว์ที่มีโครเมียม (Cr) เป็นองค์ประกอบ ๔) ของเสียจากกระบวนการผลิตอุตสาหกรรมเคมีอินทรีย์ที่โลหะเป็นองค์ประกอบ ๕) กากตะกอนดำจากการหลอมอะลูมิเนียม ๖) ตะกั่วจากเตาหลอมหล่อทองแดงและทองเหลือง ๗) ผุ่นจากเตาหลอมหล่อทองแดงและทองเหลือง ๘) แกนและแบบหล่อโลหะเหล็ก ๙) ผุ่นจากเตาหลอมหล่อโลหะเหล็ก และ ๑๐) กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียจากอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งแสดงชนิด/ประเภทของขยะหรือของเสีย แหล่งกำเนิด ปริมาณที่เกิดขึ้น การจัดการ และสัดส่วนของการจัดการด้วยวิธีการต่างๆ ตั้งแต่แหล่งกำเนิดจนกระทั่งถูกกำจัด รวมทั้งแผนผังการไหลเชิงยุทธศาสตร์ของเสีย (Strategic waste flow) ซึ่งแสดงแผนผังการไหลที่ควรจะเป็นเพื่อการพัฒนาให้ของเสียดังกล่าวกลายเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม

๒. บัญชีของเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน จำนวน ๑๐๐ ชนิด ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลชนิด ประเภทขยะหรือของเสียที่สามารถรีไซเคิลเป็นวัตถุดิบ พลังงานทดแทน คุณลักษณะหรือคุณสมบัติ (Specification) เบื้องต้นของขยะหรือของเสียแต่ละชนิด หรือประเภทที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ วิธีการจัดการเบื้องต้นเพื่อให้สามารถนำขยะหรือของเสียไปรีไซเคิล หน่วยงานหรือผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการจัดการรีไซเคิลขยะหรือของเสีย ผลลัพธ์ที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้มีการคัดแยกและนำขยะหรือของเสียที่อยู่ในบัญชีกลับเข้าสู่วงจรของการรีไซเคิล รวมทั้งนำไปสู่การผลักดันให้ขยะหรือของเสียที่อยู่ในบัญชีมีการบริหารจัดการและกำกับดูแลเสมือนเป็นวัตถุดิบหรือพลังงานทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ไม่ใช่เป็นขยะหรือของเสีย ซึ่งรวมถึงการนำเข้าในกรณีที่มีเทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมรองรับในประเทศ โดยบูรณาการ ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ

การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตซิลิกอนความบริสุทธิ์สูงจากแร่ควอตซ์ เพื่อการผลิตพลังงานไฟฟ้าแสงอาทิตย์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (Hi-technology) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์จากแร่ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าแร่และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ โดยหนึ่งในแร่สำคัญที่มีศักยภาพในการเพิ่มมูลค่า ได้แก่ แร่ควอตซ์ ที่มีราคาจำหน่าย ๑,๔๐๐ – ๑,๕๐๐ บาทต่อตัน มีตลาดในประเทศที่สำคัญ ได้แก่ (๑) อุตสาหกรรมเซรามิก (๒) อุตสาหกรรมก่อสร้าง (ใช้แทนหินก่อสร้าง) และ (๓) อุตสาหกรรมซิลิกอน ซึ่งปัจจุบันมีผู้ประกอบการ ๑ ราย ที่ผลิตซิลิกอนเกรดโลหะกรรม (Metallurgical grade silicon (๙๖-๙๙% Si) ด้วยกระบวนการถลุงด้วยความร้อน

โดยใช้เตาอาร์คไฟฟ้า (Electric Arc Furnace) ซิลิกอนเกรดโลหะกรรมที่ผลิตได้ส่วนใหญ่จะใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมหล่อโลหะผสมอะลูมิเนียม (Aluminum alloys) สำหรับผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ โดยซิลิกอนเกรดโลหะกรรมในตลาดโลกมีราคาจำหน่าย ๑,๕๐๐-๒,๕๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน หรือ ๔๕,๐๐๐-๗๕,๐๐๐ บาทต่อตัน แต่หากนำไปผลิตเป็นซิลิกอนที่มีความบริสุทธิ์สูง ๙๙.๙๙๙๙% (Solar grade silicon) ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ วงจรรวม หรือไอซี (Integrated circuits, IC) สายใยแก้วนำแสง จะมีราคาจำหน่ายสูงถึง ๕๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน หรือ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาทต่อตัน ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแหล่งแร่ควอตซ์ที่มีคุณภาพสูง มีปริมาณสำรองไม่น้อยกว่า ๒๕ ล้านตัน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการดำเนินงานโครงการ ระยะที่ ๑ โดยได้ศึกษา ทดลอง การผลิตซิลิกอนเกรดโลหะกรรม (Metallurgical grade silicon) จากแร่ควอตซ์ด้วยเทคโนโลยีใหม่ที่มีต้นทุนต่ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab scale) วิเคราะห์และประเมินความเป็นไปได้เบื้องต้นในการพัฒนาขยายผลเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตซิลิกอนเกรดสำหรับผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar grade silicon) ในระยะต่อไป ซึ่งหากการดำเนินงานประสบผลสำเร็จ คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศอย่างมหาศาล เนื่องจากจะส่งผลให้การผลิตพลังงานไฟฟ้าแสงอาทิตย์ในประเทศไทยมีต้นทุนลดลง สามารถแข่งขันได้กับการผลิตไฟฟ้าประเภทอื่นๆ โดยมีต้นทุนค่าไฟฟ้า (บาทต่อกิโลวัตต์-ชั่วโมง) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อเทียบกับต้นทุนค่าไฟฟ้าจากพลังงานไฟฟ้าแสงอาทิตย์เฉลี่ยปี

๒๕๕๒-๒๕๕๓ หรือลดลง ๔-๕ บาทต่อหน่วย สำหรับผลการศึกษาระยะที่ ๑ พบว่า ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ในการผลิตซิลิกอนเกรดโลหะกรรมจากแร่ควอตซ์ในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab scale) โดยใช้เทคโนโลยีอิเล็กโทรไดออกซิเดชัน (Electro-deoxidation) ซึ่งสามารถผลิตซิลิกอนเกรด โลหกรรมจากแร่ควอตซ์ได้ที่อุณหภูมิ ๘๐๐-๙๐๐ องศาเซลเซียส (ปฏิกิริยาผลิตซิลิกอนจากแร่ควอตซ์ ด้วยกระบวนการถลุงด้วยความร้อน โดยใช้เตาอาร์คไฟฟ้า จะใช้อุณหภูมิสูงกว่า ๒,๐๐๐ องศาเซลเซียส) และมีความเป็นไปได้ในการขยายผลเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตซิลิกอนเกรดสำหรับผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar grade silicon)

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม

การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ภาคอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้รับมอบหมายจาก กระทรวงอุตสาหกรรม ให้ดำเนินการกิกในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรมให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตลอดโซ่อุปทาน มีความร่วมมือทางธุรกิจที่เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนในระดับสากล โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ กพร. ได้ขยายกลุ่มเป้าหมายและขอบเขตการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๓ แผนงานหลัก ตามยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทฯ โดยการดำเนินงานที่สำคัญ มีดังนี้

๑. การสร้างความเป็นมืออาชีพด้านการจัดการโลจิสติกส์ในสถานประกอบการของภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

๑.๑ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร ให้กับผู้ประกอบการในกลุ่มอาหาร ปิโตรเคมีและพลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วน สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และยางพาราและผลิตภัณฑ์ ในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ รวมจำนวน ๒๒๕ ราย ส่งผลให้สถานประกอบการสามารถลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ได้โดยรวมคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๒,๕๘๒ ล้านบาท

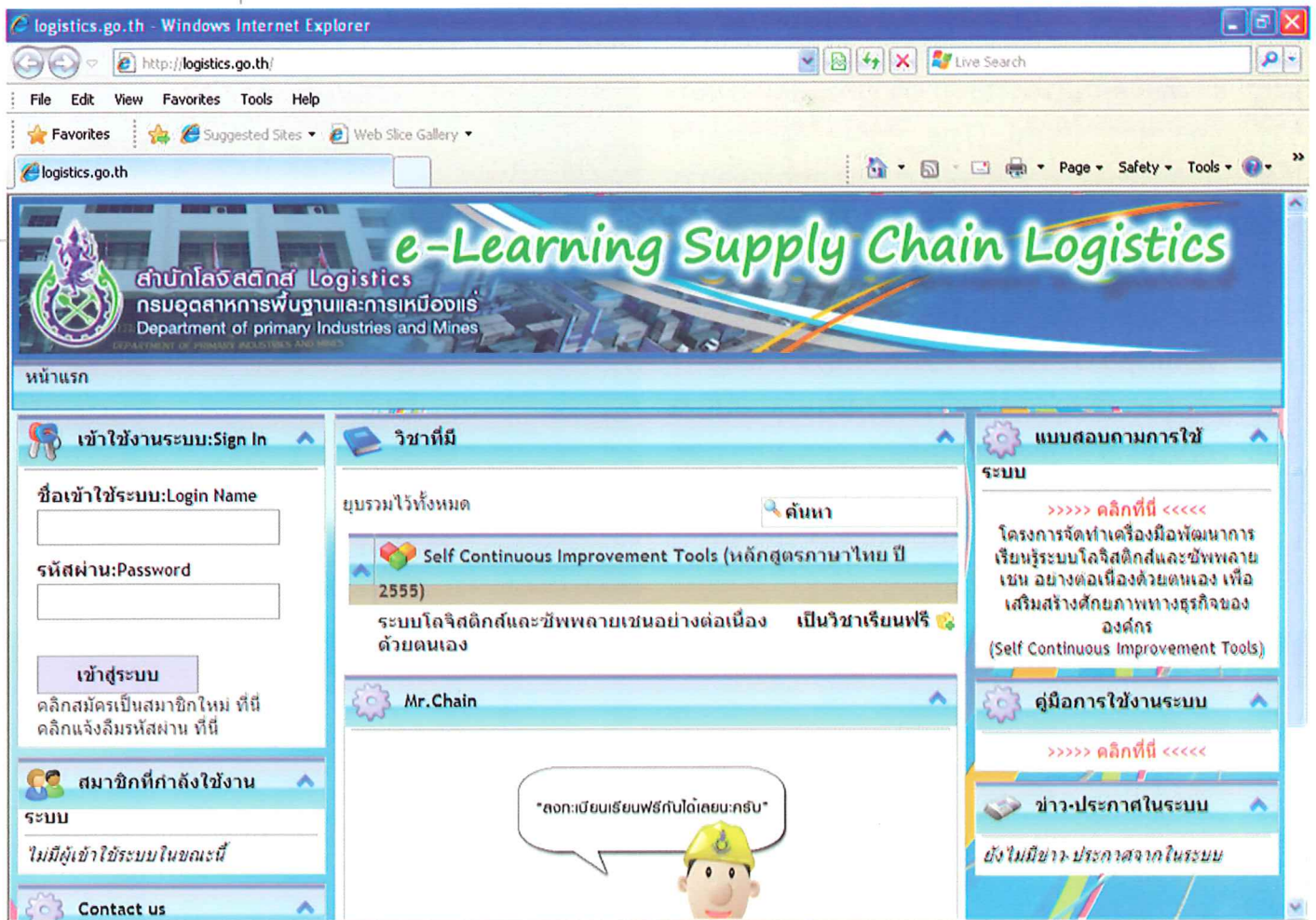

๑.๒ พัฒนาให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรม โดยการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมถึงเพิ่มพูนประสบการณ์จากการศึกษาดูงาน ได้แก่ (๑) ฝึกอบรมหลักสูตรการสร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมืออาชีพระดับสากลภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน ๔๑๗ คน (๒) ฝึกอบรมหลักสูตรการสร้างที่ปรึกษาด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาเป็นเครือข่ายที่ปรึกษาด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน จำนวน ๖๔ คน (๓) สัญจรอบรมความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาและประเมินประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร และเพิ่มพูนประสบการณ์จากการศึกษาดูงานด้านโลจิสติกส์ รวม ๑๒ ครั้ง ในพื้นที่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง จำนวน ๗๕๐ คน และ (๔) บรรยายพิเศษ

ด้านโลจิสติกส์ (Logistics' Showcase) การอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน และการอบรมสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ให้กับบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๖,๔๑๙ คน

๑.๓ ให้คำปรึกษาการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เป็นมาตรฐานและการนำระบบสารสนเทศสำหรับการวางแผนทรัพยากรทางธุรกิจขององค์กร (ERP) มาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้กับ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเคมีและพลาสติก ชิ้นส่วนยานยนต์ และอื่นๆ รวมจำนวน ๒๕ ราย ส่งผลให้สถานประกอบการสามารถเพิ่มศักยภาพ การวางแผนแบบบูรณาการข้อมูลเกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑.๔ ส่งเสริมการใช้แนวทางและเครื่องมือการจัดการที่ดีเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(๑)จัดทำตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Logistics Performance Index: LPI) ของภาคอุตสาหกรรมตามกลุ่มอุตสาหกรรม ISIC จำนวน ๒๓ กลุ่ม ๖๖ หมวดย่อย สำหรับใช้เป็นประเมินประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ และเกณฑ์เทียบวัดสมรรถนะ (Benchmark) และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการประกอบการตามกิจกรรมโลจิสติกส์ ๙ กิจกรรม ในมิติด้านต้นทุน เวลา และความน่าเชื่อถือ ซึ่งผู้ประกอบการสามารถลงทะเบียนใช้งานระบบได้ที่ <http://lpi.dpim.go.th>

(๒)จัดทำชุดเครื่องมือพัฒนาและสนับสนุนการเรียนรู้ระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานอย่างต่อเนื่องด้วยตนเองในรูปแบบแบบเรียนออนไลน์ (e-Learning) และเอกสาร สื่อวีดิทัศน์อิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้ที่สนใจสามารถลงทะเบียนใช้งานระบบได้ที่ <http://logistics.go.th/>

(๓)จัดทำแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) และบทเรียนหรือประสบการณ์ (Lesson Learned) ที่ได้จากสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการต่างๆ เพื่อเผยแพร่และขยายผลให้กับสถานประกอบการอื่น นอกจากนี้ได้มีการเผยแพร่ความรู้ด้านโลจิสติกส์โดยใช้สื่อต่างๆ อาทิ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ จุลสาร Logistics Forum เว็บไซต์ www.industry4u.com และ <http://logistics.dpim.go.th>

๑.๕ เชิดชูเกียรติแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่มีการจัดการโลจิสติกส์ดีเด่นเพื่อจูงใจให้สถานประกอบการที่สามารถบริหารจัดการจัดการโลจิสติกส์ให้ก้าวขึ้นสู่ความเป็นเลิศพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ประกอบการรายอื่นโดยการมอบรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น (The Prime Minister's Industry Award) ประจำปี ๒๕๕๕ ประเภทการจัดการโลจิสติกส์ ซึ่งนายกรัฐมนตรี เป็นผู้มอบรางวัล มีสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล จำนวน ๑ ราย ได้แก่ บริษัท ซี.พี.ค้าปลีกและการตลาด จำกัด

๑.๖ ให้การวินิจฉัย คำปรึกษาแนะนำ และการประเมินศักยภาพด้านโลจิสติกส์ให้กับสถานประกอบการที่สมัครเพื่อรับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภทการจัดการโลจิสติกส์ ประจำปี ๒๕๕๕ และนำร่องการวินิจฉัย และให้คำปรึกษาแนะนำโดยที่ปรึกษาจากโครงการสร้างที่ปรึกษาฯ รวมจำนวน ๑๙ ราย

๒. การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยธุรกิจในโซ่อุปทาน

๒.๑ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการในโซ่อุปทาน ได้แก่ (๑) ให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมยางพาราเพื่อการส่งออก จำนวน ๙ ราย ในการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain) การประเมินปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Carbon Footprint) การเก็บข้อมูลวิเคราะห์บัญชีรายการด้านสิ่งแวดล้อม และประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Life Cycle Impact Assessment: LCIA) เพื่อประกอบการยื่นขอการรับรองฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นต์ โดยมีผลิตภัณฑ์จำนวน ๗ รายการจากสถานประกอบการจำนวน ๕ ราย ได้รับการอนุมัติ

ขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นต์แล้ว และ (๒) ส่งเสริมการใช้และเชื่อมโยงระบบ Backhauling เพื่อลดสัดส่วนการวิ่งรถเที่ยวเปล่าและต้นทุนการขนส่งสินค้าของเครือข่ายผู้ให้บริการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยจัดทำและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการขนส่ง (Transportation Management System: TMS) และระบบ Backhauling เพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลรถเที่ยวเปล่าหรือสินค้ารอส่งที่เกินศักยภาพของผู้ให้บริการขนส่ง และ โลจิสติกส์ โดยนำร่องระบบให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออก ๑๒ ราย ผู้ให้บริการภาคเหนือและกรุงเทพฯ ๒๓ ราย รวม ๓๕ ราย ซึ่งเบื้องต้น สามารถจับคู่ขนส่งสินค้าได้มากกว่า ๖,๐๐๐ กิโลเมตร และมีสมาชิกเพิ่มขึ้นกว่า ๗๐ ราย ผู้ประกอบการที่สนใจสามารถลงทะเบียนใช้งานระบบได้ที่ www.thaibackhaul.net

๒.๒ สร้างเครื่องมือและส่งเสริมกลไกให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ประกอบการในโซ่อุปทาน โดยการส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลและการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างสถานประกอบการในโซ่อุปทานตามมาตรฐาน ภาษา XML โดยผ่านระบบ Web-Based ให้กับสถานประกอบการในโซ่อุปทานกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ๖ ราย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการด้านภัตตาคาร ๓ ราย และกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตวัสดุก่อสร้าง ๔ ราย รวมจำนวน ๑๓ ราย ส่งผลให้สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถเชื่อมโยงข้อมูลธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดขั้นตอน ต้นทุน เวลา และปริมาณสินค้าคงคลัง และเพิ่ม

ความถูกต้องด้านการทำธุรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการมาตรฐานของโครงข่ายธุรกิจระดับโซ่อุปทาน ได้แก่ (๑) ฝึกอบรมและให้คำปรึกษาก่อนนำระบบการจัดการความปลอดภัยในโซ่อุปทานไปใช้ในสถานประกอบการตามมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยสำหรับโซ่อุปทาน พร้อมทั้งทดสอบด้วยการ internal audit และการวางแผนเพื่อการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management: BCM) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้กับสถานประกอบการจำนวน ๑๐ ราย ส่งผลให้สถานประกอบการมีระบบการจัดการสำหรับ

โซ่อุปทานตั้งแต่กระบวนการขนส่ง จัดเก็บ และกระจายสินค้าไปถึงลูกค้า ที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพตลอดทั้งกระบวนการ สอดคล้องตามมาตรฐาน ISO ๒๘๐๐๐ และ (๒) พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับของอุตสาหกรรมอาหารเพื่อเพิ่มระดับความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าและการขยายตลาดเอเชียและสหภาพยุโรปเพื่อการส่งออก โดยนำร่องให้กับกลุ่มสถานประกอบการในโซ่อุปทานอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๒ โซ่อุปทาน ๖ สถานประกอบการ

๓. การสนับสนุนให้เกิดปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของโซ่อุปทานใน

อุตสาหกรรมเป้าหมาย

ส่งเสริมการใช้ระบบบริหารจัดการคลังสินค้า (Warehouse Management System: WMS) ในการสนับสนุนงานด้านโลจิสติกส์ โดยการให้คำปรึกษาการปรับปรุงกระบวนการทำงานและทางเลือกในการเตรียมความพร้อมการใช้โปรแกรมระบบบริหารจัดการคลังสินค้า (WMS) ที่เหมาะสมให้กับสถานประกอบการจำนวน ๒๕ ราย ในจำนวนนี้มีสถานประกอบการนำร่องติดตั้งระบบ WMS แล้วจำนวน ๔ ราย ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการคลังสินค้าเกิดประสิทธิภาพด้านต้นทุนเวลาและความถูกต้องในการรับ เก็บ และจ่ายวัตถุดิบ สินค้าสำเร็จรูป และอะไหล่

การพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

สถานที่ตั้งศูนย์การเรียนรู้เหมืองแร่ชุมชน

ศูนย์การเรียนรู้เหมืองแร่ชุมชน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้เริ่มดำเนินการโครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เหมืองแร่ชุมชนตำบลพระธาตุผาแดง อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นต้นแบบของ

โครงการศูนย์การเรียนรู้เหมืองแร่ชุมชนแบบไตรภาคีที่เกิดจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่รอบเหมืองแร่ การสนับสนุนการจัดตั้งจากภาครัฐ และภาคเอกชน

ศูนย์การเรียนรู้เมืองแร่ชุมชนตำบลพระธาตุผาแดง ตั้งอยู่ที่ห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติ๘๐ปีโรงเรียนบ้านพะเต๊ะ ตำบลพระธาตุผาแดง อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นสถานที่รวบรวมสื่อการเรียนรู้ ข้อมูลผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่ สังกะสี และการปนเปื้อนของสารแคดเมียมในพื้นที่ลุ่มน้ำ แม่ตาบ สำหรับให้ประชาชนโดยรอบเหมือง นักเรียน และ

ผู้สนใจเข้ามาศึกษาเรียนรู้ สามารถนำข้อมูลไปใช้วางแผน ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพให้กับชุมชนของ ตนเองในอนาคต รวมทั้งใช้เป็นศูนย์กลางติดต่อประสาน งานระหว่างประชาชน บริษัทเหมืองแร่ และหน่วยงาน ภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลพื้นที่ในการร่วมกัน บูรณาการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เหมืองแร่ชุมชนแบบไตรภาคี ยังเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอีกทางหนึ่ง ทำให้เกิดความใกล้ชิดส่วน การเรียนรู้ซึ่งกัน คือ ราชการเรียนรู้ชุมชน เหมืองแร่เรียนรู้ชุมชน และชุมชนเรียนรู้ราชการและเหมืองแร่ โดยในระหว่าง การดำเนินการจัดตั้งศูนย์ฯ นั้น ได้มีการประชุมหารือผู้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมมือกัน สนับสนุนให้การจัดตั้งศูนย์ฯ ประสบความสำเร็จ

ภายในศูนย์การเรียนรู้ฯ มีคอมพิวเตอร์ไว้ให้ผู้เข้ามาใช้บริการสามารถสืบค้นหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต ได้นำผลงานการศึกษาวิจัยของสถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่างๆ ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการปนเปื้อนของสาร แคดเมียมในพื้นที่อำเภอแม่สอด มารวบรวมจัดเก็บไว้ ให้ได้เรียนรู้ทั้งในรูปแบบหนังสือ และไฟล์คอมพิวเตอร์ รวมทั้งมีสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น แผนที่ ภาพถ่ายทางอากาศแผนที่ภาพถ่ายดาวเทียม สื่อเรียนรู้ Digital Multimedia เรื่องแร่สังกะสีที่บ้านผาแดง และแร่อื่นๆ ที่น่าสนใจ นอกจากนั้นยังมีอุปกรณ์เก็บ ตัวอย่างภาคสนามที่ประชาชนสามารถนำไปใช้ในการ

เก็บตัวอย่างเบื้องต้นเพื่อส่งวิเคราะห์ทดสอบได้

ทั้งนี้ศูนย์การเรียนรู้เหมืองแร่ชุมชนตำบล พระธาตุผาแดงได้เปิดบริการให้ประชาชน นักเรียน และ ผู้สนใจ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และได้จัดอบรมการใช้งานคอมพิวเตอร์การพิมพ์หนังสือ สารบรรณ และการสืบค้นผลงานวิจัย ให้แก่ ตัวแทน นักเรียน โรงเรียนบ้านพะเต๊ะ และตัวแทนเครือข่าย รอบเหมืองสังกะสี ไปแล้ว ๑ ครั้ง ผู้ผ่านการอบรม ทั้งสิ้นรวม ๕๐ คน

S 4569/1
W 1019

S 4569/3
W 999

S 4569/2
W 1019.5

S 4569/1
W 999

W 1020

โครงการจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม

(Big cleaning Day 2013)

ກອງປະຊຸມວິຊາການ ດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຮ່ທາດ ລາວ - ໄທ ຄັ້ງທີ 2
ພາຍໃຕ້ໂຄງການຮ່ວມມື ລາວ - ໄທ / ໄທ - ລາວ ເພື່ອພັດທະນາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແບບຍືນຍົງ,
17 - 18 ມັງກອນ 2013, ICTC ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

THE 2nd LAO - THAI TECHNICAL CONFERENCE ON GEOLOGY AND MINERAL RESOURCES
UNDER LAO - THAI / THAI - LAO COOPERATION PROJECT FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF GEOLOGICAL RESOURCES
17 - 18 JANUARY 2013, ICTC, VIENTIANE CAPITAL, LAO PDR.

ส่วนที่ ๕

ภาพกิจกรรมในรอบปี

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และคณะเจ้าหน้าที่ นำผู้ประกอบการจากประเทศไทย เข้าร่วมเจรจาและประสานหาหรือความร่วมมือทาง วิชาการและส่งเสริมการลงทุนด้านเหมืองแร่ กับกรมธรณี ศาสตร์และแร่ธาตุ และกรมบ่อแร่ พร้อมทั้งเข้าร่วม ประชุมวิชาการธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณี ลาว-ไทย ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ ณ นคร เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

บรรยากาศภายในงานประชุม ซึ่งมีผู้สนใจเข้าร่วมงานทั้งจากประเทศไทย สปป.ลาว และนักลงทุนจากต่างประเทศ

เยี่ยมชมเหมืองแร่โพแทช
ของบริษัท ชีโนลาวโปแตชไมนิ่ง จำกัด

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วม
กับจังหวัดสระบุรีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้
ประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หิน โรงแต่งแร่ในพื้นที่ตำบล
หน้าพระลาน จัดงาน Big Cleaning Day ครั้งที่ ๑ ขึ้น เมื่อ
วันอาทิตย์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ณ สำนักงานเทศบาล
ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี
โดยร่วมกันทำความสะอาดสถานประกอบการ พื้นที่ถนน

และเส้นทางสาธารณะที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันในตำบล
หน้าพระลาน เพื่อเป็นการแก้ไขผลกระทบของฝุ่นละออง
และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีแก่ชุมชน ซึ่งการจัดงานใน
ครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นการรณรงค์สร้างความร่วมมือร่วมใจ
กันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ท้องถิ่น และผู้ประกอบการ
ในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองที่ตำบลหน้าพระลานอย่าง
เป็นระบบต่อไป

กระทรวงอุตสาหกรรมร่วมสืบสานประเพณีสงกรานต์ ในกิจกรรม“อาสา-เอเชีย ออ.สืบสานประเพณีสงกรานต์ ๒๕๕๖” เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖ ณ บริเวณห้องโถง ชั้น ๑ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

รตนำขอพรผู้เกษียณอายุราชการ และผู้บริหารระดับสูง เพื่อความเป็นสิริมงคล ต้อนรับปีใหม่ไทย

นายเสน่ห์ นิยมไทย อธิบดีกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ ส่งมอบของขวัญ ได้แก่
เครื่องเขียน ขนม ตุ๊กตา จักรยาน ของเล่น
และทุนการศึกษาให้แก่เด็ก ๆ เนื่องในวันเด็ก
แห่งชาติประจำปี ๒๕๕๖

คณะทำงานจัดทำหนังสือผลการดำเนินงาน ประจำปี ๒๕๕๕

สถานที่ติดต่อ ๗๕/๑๐ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
ถ.พระรามที่ ๖ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
<http://www.dpim.go.th>

๗๕/๑๐ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
ถ.พระรามที่ ๖ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐
<http://www.dpim.go.th>